

Teachers' upskilling aiming at a holistic inclusivity in learning

Uzmanlık Kursu 1

Modül 1: Kültürel, Irksal ve Etnik Açıdan Farklı Bir Sınıfa Giriş

Proje No: 101056515

Sözleşme Numarası: 101056515 — ÖĞRETMEN — ERASMUS-EDU-2021-PEX-TEACH-ACA

Modül 1.1: Irkçılığı ve Kesişimsel Ayrımcılığı Anlamak.....	4
Ünite 1.1 [f2f+Akronize]. Toplumsal bir olgu olarak ırkçılığa giriş ve onu öğrencilerle ilgili farklı sistemler içinde bağlamsallaştırma	5
Genel bakış.....	5
1.1.1 Irkçılık ve kesişimsel ayrımcılık, münferit olaylardan ziyade, iktidar sistemleri ve yapılarıyla ve hiyerarşilerle bağlantılı toplumun yaygın yönleri olarak.....	12
1.1.2 Marjinalleştirilmiş ırksal ve etnik gruplardan gelen öğrencilerin karşılaştıkları sistemik engelleri ve zorlukları, yasal sorunlar, haklar üzerindeki sınırlamalar ve toplum içinde temsiliyetin önündeki engeller (örneğin eğitim, istihdam, sağlık hizmetleri) dahil olmak üzere inceleyin	18
1.1.3 Tarihsel ve güncel göç süreçlerinin temellerini ve ilgili sosyal ve politik gelişmeleri keşfetmek.....	19
1.1.4 Bu zorlukların sınıfçılık, cinsiyetçilik ve yabancı düşmanlığı gibi diğer baskı biçimleriyle nasıl kesiştiğini keşfedin	24
Ünite 1.1 [SD]. Toplumsal bir olgu olarak ırkçılığa giriş ve onu öğrencilerle ilgili farklı sistemler içinde bağlamsallaştırma	24
Ünite 1.2 [f2f+Akronize]. Çok etnikli, çok kültürlü bir bağlamda görünmez yapıları ortaya çıkarın ve anlayın	25
1.2.1 Açık ve Örtük (ilişkisel) Tutumlar [F2F Bölümü]	25
1.2.2 Kişinin kendi örtük ve açık tutumları ve klişeleri arasındaki anlaşmazlık üzerine düşünmesi. [eşzamansız. bölüm].....	28
Ünite 1.2 [SD]. Çok etnikli, çok kültürlü bir bağlamda görünmez yapıları ortaya çıkarın ve anlayın	30
Ünite 1.3 [f2f + Asenkron]. Etnisite – Irk ve Ötekinin Kavramsallaştırılması.....	30
1.3.1 Güç ve ayrıcalık hiyerarşilerini güçlendiren "İkili Muhalefeti" anlayın.....	30
1.3.2 Irksal Mikro Saldırganlıklar ve bireyler üzerindeki kümülatif etki hakkında bilgi edinin	31
1.3.3 Etnik azınlıkları öteki olarak analiz edin: ırksallaştırılmış veya etnikleştirilmiş etiketler, stereotipler ve önyargılar	32
1.3.4 Bu yapılar içindeki kimliğin karmaşıklığını ve akışkanlığını keşfedin.	33
1.3.5 "Göçmen" ve "Etnik Azınlık" tanımları üzerinde gezinin ve düşünün.	33
Bibliyografya.....	34
Ünite 1.3 [SD]. Etnisite – Irk ve Ötekinin Kavramsallaştırılması	36
Ünite 1.4 [Asenkron] Kültürleştirme ve "kültür"ün tanımlanması.....	36
1.4.1 Kültürün kavramsallaştırılması: Kültürü, bireylerin kimliklerini ve etkileşimlerini şekillendiren karmaşık bir ortak inançlar, değerler, gelenekler ve davranışlar sistemi olarak tanımlayın.....	36
1.4.2 Kültürleşme ve heterojen bir sınıfta öğretmenin rolü	40

Ünite 1.5 [f2f+SD]. - Öğrencinin (ve öğretmenin) çok katmanlı ve paylaşılan kimlikleri üzerine düşünmek.....	44
1.5.1 Kimlikler nasıl oluşur ve gerçekleştirilir? (zaten ele alınmışsa, göçmen kimliklerine ve 1. Nesil, 2. Nesil, 3. Nesil, zorunlu göçmenlere ve performatif ayrılma gibi olgulara odaklanın.....)	44
1.5.2 Irk, etnik köken, milliyet, cinsiyet, cinsellik, sosyoekonomik durum, yetenek ve diğer sosyal kategorilerin kesişimlerini göz önünde bulundurarak kimlik oluşumu ve performansının çok yönlü doğasını keşfedin	50
1.5.3 Kimliklerin oluşturulmasında din ve ideolojilerin ideolojilerinin rolü. Dinin, inanç sistemlerinin ve ideolojik çerçevelerin kimlik oluşumu ve sosyal kategorizasyon üzerindeki etkisini inceleyin.	51
1.5.4 Dinin ırk, cinsiyet ve milliyet gibi diğer boyutlarla bireylerin deneyimlerini ve sosyal konumlarını şekillendirmek için nasıl kesiştiğini göz önünde bulundurarak kimliğin kesişimsel yönlerini tartışın.	53
1.5.5 Dil ve Dil Çevirisi	53
Ünite 1.5 [Kendi Kendini Yöneten]. - Öğrencinin (ve öğretmenin) çok katmanlı ve paylaşılan kimlikleri üzerine düşünmek.....	55

Modül 1.1: Irkçılığı ve Kesişimsel Ayrımcılığı Anlamak

Modül 1.1'e hoş geldiniz: **Irkçılığı ve Kesişimsel Ayrımcılığı Anlamak**. Bu modülde, ırkçılığın neden olduğunu ve ırkçı ırkçılığın hangi sistemik biçimleri aldığını ve diğer ayrımcılık biçimleriyle nasıl kesiştiğini tartışarak ırkçılığı sosyal bir fenomen olarak inceleyeceksiniz.

Bu Modül Nasıl Yürütülecek

Modül, **yüz yüze tartışmaları** ve **eşzamansız etkinlikleri** birleştirir. Marjinal nüfusları etkileyen sistemik güçleri ve yapısal engelleri inceleyecek, tarihsel ve çağdaş göç dinamiklerini analiz edecek ve çeşitli baskı biçimlerinin etkileşimini keşfedeceksiniz.

Eğitim materyalinin nasıl kullanılacağı

- **Temel Okumalar:** Sistemik, kurumsal veya yapısal olsun, ırkçılığı anlamak için merkezi öneme sahip metinler.
- **Vaka Çalışmaları:** Eğitim/toplumda ayrımcılık örnekleri
- **Yansıtıcı Günlük Tutma:** Rehberli istemlerle içgörülerinizi ve ilerlemenizi belgeleyin.

Bu modül için Öğrenme Hedefi: Bu modülü tamamladıktan sonra, ırkçılığın toplumumuza nasıl yerleştiğini ve diğer sosyal sorunlarla nasıl kesiştiğini anlayabileceksiniz.

Ünite 1.1 [f2f+Akronize]. Toplumsal bir olgu olarak ırkçılığa giriş ve onu öğrencilerle ilgili farklı sistemler içinde bağlamsallaştırma

Genel bakış

1.1.1 Irkçılık ve kesişimsel ayrımcılık, münferit olaylardan ziyade, iktidar sistemleri ve yapılarıyla ve hiyerarşilerle bağlantılı toplumun yaygın yönleri olarak.

İrkçılığın Tanımlanması

İrkçılık, bireyleri ulusal veya etnik köken, kültür, din ve ten rengi, isim veya dil gibi fiziksel özelliklere dayalı olarak hedef alan, grupla ilgili bir nefret veya ayrımcılık biçimi olarak tanımlanabilir. Bu ayrımcılık biçimi, bireysel önyargı eylemlerinin ötesine geçerek, bireylerin başkalarına karşı davranışlarını sistemik bir çerçeve içinde etkiler. Irkçılık hem bir ideoloji hem de sosyal bir yapı olarak işlev görür ve genellikle baskın gruba avantaj sağlarken diğerlerini marjinalleştiren sosyal hiyerarşileri sürdürmek için geliştirilmiştir. Irkçılık aynı zamanda yabancı düşmanlığı ile iç içedir ve ikisi arasında ayırım yapmayı zorlaştırır.

İrkçılığın Tarihsel Kökenleri ve İşlevleri

Tarihsel olarak ırkçılık, insanları genellikle sahte bilimler tarafından meşrulaştırılan hiyerarşik bir sistem içinde sınıflandırma çabalarından kaynaklanır. Bu sınıflandırmalar, birçok sosyal, yasal ve politik sistemin temelini oluşturan ekonomik tahakkümü ve sömürgeci sömürüyü destekledi. Bu hiyerarşik ırk ideolojisi, farklı etnik gruplar hakkındaki klişelerde ortaya çıkan ince ayrımcılık biçimleriyle modern toplumları etkilemeye devam ediyor. Örneğin, Kuzey Avrupalılar daha dakik ve üretken olarak görülebilir, görünüşte zararsız olsa da, ırksal üstünlük fikirlerine dayanan ve sosyal bölünmeleri güçlendiren klişeler.

Kültürel hegemonya kavramı, baskın grupların fikirleri, normları ve değerleri kontrol ettiğini ve böylece alternatif bakış açılarını marjinalleştirdiğini belirtir. Bu marjinalleşme içselleşir ve sosyal hiyerarşilerin doğal ve kaçınılmaz görünmesini sağlar. Bu tür güç dinamikleri, müfredatın ve kültürel anlatıların genellikle baskın grubun değerlerini yansıttığı, ırkçılığı ve dışlamayı sürdürdüğü eğitim kurumlarında belirgindir.

Eğitimde Irkçılık

Eğitim, sistemik ırkçılığın sürdürüldüğü kritik bir alandır. Bunun bir örneği, Avrupa'nın en büyük etnik azınlığı olan Romanlara, genellikle marjinalleştirilen ve bütünleşmemiş ve baskın kültüre uyum sağlayamayan olarak klişeleştirilmektedir. Bu marjinalleşme, Roman öğrencilerin eğitim açısından yetersiz olarak etiketlenmesi gibi olumsuz klişelerle pekiştiriliyor. Bu, bazı öğrencilerin etnik kökenlerine göre haksız yere

algılandığı ve muamele gördüğü eğitim sistemlerinde dışlayıcı uygulamalara yol açmaktadır.

Müslüman karşıtı ırkçılık veya İslamofobi, kültürel ırkçılığın Avrupa'da nasıl işlediğine bir örnek olarak kullanılabilir. Müslüman göçmenler genellikle Avrupa toplumlarındaki ulusal kültürel düzeni baltalamakla suçlanıyor ve Müslüman karşıtı duygular sağcı popülistler tarafından yayılıyor. Bu ırkçılık biçimi, ırksallaştırılmış bir grubu yabancılaştırır ve topluma katkıda bulunmalarına rağmen onları Avrupa kültürel alanında yabancılar olarak tasvir eder.

Kesişimsellik ve ırkçılık

İrkçılık bağımsız bir ayrımcılık biçimi değildir. Genellikle cinsiyet, cinsellik, yaş ve engellilik gibi diğer ayrımcılık biçimleriyle örtüşür. Örneğin, göçmen kadınlar, engelli kadınlar ve Roman kadınlar sistemik ayrımcılığa karşı özellikle savunmasızdır. İrkçılığı anlamak için, birden fazla kimlik ve sosyal kategori katmanının benzersiz baskı deneyimleri yaratmak için bir araya geldiği kesişimsel bir yaklaşıma duyulan ihtiyacı vurgulamak önemlidir. Kesişimsellik, diğer sosyal faktörlerden ayrı olarak anlaşılamayacağı veya ele alınamayacağı için ırkçılığın karmaşıklığını vurgular.

İrkçılığın Biçimleri ve Düzeyleri

1. **Bireysel İrkçilik:** aşağılayıcı yorumlar, hakaretler ve hatta fiziksel şiddet, aynı zamanda bilinçsizce önyargılı dil veya davranış, klişeleri ve önyargıları daha da sürdürmek
2. **Toplumsal İrkçilik:** Kamusal söylemi etkileyen, genellikle medya aracılığıyla yayılan ve farklı etnik grupların nasıl algılandığını şekillendiren yaygın basmakalıp görüntüler ve etiketler
3. **Kurumsal İrkçilik:** Okullarda, sağlık sistemlerinde, ceza adaleti sistemi gibi kurumlarda, belirli ırksal veya etnik gruplar için fırsatlara veya kaynaklara erişimi sınırlandıran yerleşik ırkçı işleyiş - yapılar, kurallar ve rutinler
4. **Yapısal İrkçilik:** Örneğin, siyaset, bilim, medya ve iş dünyası gibi güç ve nüfuz pozisyonlarında belirli nüfus gruplarının yetersiz temsil edilmesinde görülebilen, ayırıcı ve marjinalleştirici yapılar kuran köklü sosyal ırkçılık

Sistemik ırkçılığı ele almak hem bireysel hem de kurumsal düşünmeyi gerektirir. Bireyler her zaman bilinçli olarak ırkçı yapılara katkıda bulunmasalar da, bu sistemleri tanımak ve bunlara meydan okumak için aktif olarak çalışmalıdırlar. Özellikle öğretmenlerin kendi uygulamalarını gözden geçirme, tüm öğrenciler için eşit fırsatlar sağlama ve eğitim ortamlarındaki ayrımcı yapıları ortadan kaldırma sorumluluğu vardır.

1.1.2 Marjinalleştirilmiş ırksal ve etnik gruplardan gelen öğrencilerin karşılaştıkları sistemik engelleri ve zorlukları, yasal sorunlar, haklar üzerindeki

sınırlamalar ve toplum içinde temsilciliğin önündeki engeller (örneğin eğitim, istihdam, sağlık hizmetleri) dahil olmak üzere inceleyin

Marjinalleştirilmiş ırksal ve etnik gruplardan gelen öğrenciler, eğitimde bireysel önyargıların ötesinde sistemik engellerle karşı karşıyadır. Kurumsal yapılara gömülü olan bu engeller, çoğu zaman istemeden ayrımcılığı sürdürür. Örnekler arasında, ulusal dilde akıcı olmayan öğrencilerin yetersiz destek aldığı ve bu da dersler arasında daha düşük notlara yol açan dil dezavantajları yer alır. Örtük önyargılar ve okul rutinleri, özellikle not verme ve okul seçiminde azınlık öğrencilerini daha da dezavantajlı hale getirir. Ayrımcılık, okul transferleri sırasında meydana gelir, örneğin, ana dili İngilizce olmayanların ortaokula gitme olasılığının daha düşük olduğu Avusturya'da. Ek olarak, okul materyalleri genellikle dışlayıcı anlatıları güçlendirir. Öğretmenler ve kurumlar, daha adil eğitimi teşvik etmek için bu sistemik konular üzerinde düşünülmelidir.

1.1.3 Tarihsel ve güncel göç süreçlerinin temellerini ve ilgili sosyal ve politik gelişmeleri keşfetmek

"Tüm insanlar tek bir türe aittir ve ortak bir soydan türemiştir. Onur ve haklar bakımından eşit doğarlar ve hepsi insanlığın ayrılmaz bir parçasını oluşturur" (UNESCO 1978, Madde 1) insan ırkının birliğini ve eşitliğini vurgular. Bu fikir, tarihsel olarak insan toplumlarını şekillendiren bölünmelere ve eşitsizliklere karşı koyarak insan hakları ve sosyal adalet için bir temel görevi görür.

İnsan Eşitliği ve Paylaşılan İnsanlık

Tüm insanların tek bir türe ait olduğu ve ortak bir atayı paylaştığı fikri bilimsel olarak desteklenir ve ırk, etnik köken veya milliyete dayalı ayrımların sosyal olarak inşa edildiğini vurgular. Genetik, insan farklılıklarının yüzeysel olduğunu gösteriyor ve ırksal hiyerarşilerin biyolojik bir temeli olmadığını pekiştiriyor. Bu bakış açısı, "tüm insanların özgür, onur ve haklar bakımından eşit doğduğunu" ilan eden *İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi ile uyumludur*. (Birleşmiş Milletler 1948)

Bu ilke, ayrımcılığı ve baskıyı haklı çıkarmak için kullanılan tarihsel ırk üstünlüğü kavramlarına meydan okur. Tüm insanların ortak insanlığını tanımak, bu zararlı yapıları ortadan kaldırmak ve eşitliği teşvik etmek için çok önemlidir.

İrkçılık ve Eşitsizliğin Tarihsel Kökleri

İnsan ırkının biyolojik birliğine rağmen, tarih ırksal bölünmeler ve eşitsizliklerle işaretlenmiştir. 18. ve 19. yüzyıllarda, bazı ırkların diğerlerinden üstün olduğunu yanlış bir şekilde iddia eden sahte bilimsel teoriler ortaya çıktı. Bu fikirler, özellikle Avrupa ve Amerika'da köleliği, sömürgeciliği ve ayrımcılığı haklı çıkardı.

Sömürgeci güçler bu teorileri Avrupalı olmayan halkları sömürmek için kullandılar ve onları aşağı olarak nitelendirdiler. Örneğin, **Sosyal Darwinizm**, evrim teorisini insan toplumlarına yanlış uyguladı, bazı ırkların hayatta kalmak için daha "uygun" olduğunu savundu, dışlanmayı ve sömürüyü meşrulaştırdı. Bu ideolojiler, zamanın yasal ve

sosyal yapılarını şekillendirdi ve Amerika Birleşik Devletleri'nin **Jim Crow yasaları** ve Güney Afrika' nın **apartheid'i gibi sistemlere yol açtı**.

Bu tür kurumsallaşmış ırkçılık, bugün de devam eden ırksal hiyerarşileri güçlendirdi. Açık ayrımcılık biçimleri birçok yerde yasaklanmış olsa da, kurumlara gömülü **sistemik ırkçılık** marjinal grupları etkilemeye devam ediyor.

Sistemik Irkçılık ve Çağdaş Zorluklar

Bugün, ırkçılık genellikle politikalara, uygulamalara ve kurumlara gömülü olarak daha ince ve sistemik yollarla kendini gösterir. **Sistemik ırkçılık**, azınlık gruplarının sıklıkla eşitsiz muameleyle karşı karşıya kaldığı eğitim, istihdam ve kolluk kuvvetlerinde görülebilir. Örneğin, azınlık öğrencileri, yetersiz finanse edilen okullar nedeniyle daha düşük kaliteli eğitim alabilir ve **ırksal profileme**, kolluk kuvvetlerinde beyaz olmayan insanları orantısız bir şekilde etkiler.

Sistemik ırkçılığı ele almak, ayrımcılık yapmak için açık bir niyet olmasa bile, eşitsizliği sürdüren yapılar ve süreçlerle mücadele etmeyi gerektirir. **Aktivizm**, bu konuların vurgulanmasında kilit bir rol oynamaktadır. **Black Lives Matter (Siyahların Hayatı Değerlidir)** gibi hareketler , polis vahşeti ve sistemik adaletsizlik konusunda farkındalık yaratarak reformlar ve daha fazla hesap verebilirlik için baskı yaptı.

Eşitliğin Geliştirilmesinde Eğitimin Rolü

Eğitim, ırkçılıkla mücadele etmek ve sosyal adaleti teşvik etmek için güçlü bir araçtır. Okullar, öğrencilere ırkçılığın tarihsel kökleri ve bugün toplum üzerindeki etkisi hakkında bilgi vererek klişelerin ortadan kaldırılmasına yardımcı olabilir. Eleştirel düşünmeyi teşvik ederek, öğretmenlerden hem kendilerini hem de öğrencilerini ayrımcı fikirleri sorgulamaya ve farklı geçmişlere sahip insanlara karşı daha empatik olmaya teşvik etmeleri istenir.

Bu çaba için **kültürel olarak kapsayıcı bir müfredat** şarttır. Okullar marjinal grupların tarihlerini ve deneyimlerini öğretilerine dahil ettiğinde, öğrenciler insan çeşitliliği hakkında daha geniş bir anlayış geliştirirler. Bu, belirli grupları tarihsel olarak dışlayan veya marjinalleştiren baskın anlatılara meydan okumaya yardımcı olur.

Ayrıca eğitim, öğrencilere sosyal adalet için harekete geçmeleri için ilham verebilir. Öğrenciler, sivil katılım ve topluluk katılımı hakkında bilgi edinerek hem kendi toplulukları içinde hem de küresel ölçekte eşitlik mücadelesine aktif olarak katkıda bulunabilirler.

Irkçılıkla Mücadele

Irkçılıkla mücadele etmek ve eşitliği teşvik etmek **küresel işbirliği** gerektirir. **Birleşmiş Milletler** ve **UNESCO gibi uluslararası kuruluşlar** uzun süredir ırk ayrımcılığıyla mücadele çabalarının ön saflarında yer almaktadır. UNESCO'nun **Irk ve Irksal Önyargı Bildirgesi**, her türlü ırk üstünlüğünü açıkça reddeder ve ayrımcılığı ortadan kaldırmak için uluslararası çaba çağrısında bulunur.

Kurumsal çabalara ek olarak, taban hareketleri ve **sivil toplum kuruluşları (STK'lar)** ırksal adaletin savunulmasında kritik bir rol oynamaktadır. Protestolar, kampanyalar ve halk eğitimi yoluyla, bu hareketler sistemik değişim için baskı yapıyor ve hükümetleri insan haklarını korumaktan sorumlu tutuyor.

1.1.4 Bu zorlukların sınıfçılık, cinsiyetçilik ve yabancı düşmanlığı gibi diğer baskı biçimleriyle nasıl kesiştiğini keşfedin

Okullardaki ırkçılık genellikle sınıfçılık, cinsiyetçilik ve yabancı düşmanlığı gibi diğer baskı biçimleriyle kesişerek öğrenciler ve öğretmenler için çok katmanlı ayrımcılık yaratır. Kesişimsellik olarak bilinen bu örtüşen ayrımcılık biçimleri, marjinalleştirilmiş bireylerin karşılaştığı zorlukları daha da kötüleştirebilir ve eğitim ortamlarında daha fazla dezavantaja yol açabilir. Bu baskı biçimlerinin nasıl etkileşime girdiğini keşfetmek, öğrencileri ve öğretmenleri etkileyen yapısal eşitsizlikleri belirlemeye ve ele almaya yardımcı olabilir.

Yaygın bir kesişim, özellikle etnik azınlıklara mensup ve düşük gelirli ailelerden gelen göçmen veya mülteci kökenli öğrenciler için **ırkçılık, sınıfçılık ve yabancı düşmanlığı** arasındadır. Bu öğrenciler aşağıdakilerle karşılaşabilir:

- **Dil engelleri**, gerçek entelektüel yeteneklerine bakılmaksızın daha düşük seviyeli sınıflara yerleştirilmelerine neden olur.
- **Ders dışı etkinliklere, özel derslere veya okul malzemelerine erişimi kısımlayan** ekonomik zorluklar.
- **Etnik kökene dayalı stereotipleme**, akademik potansiyelleri veya davranışları hakkında varsayımlara yol açar.
- **Göçmen** statülerinin onları akranlarından dışlanmaya veya zorbalığa maruz bıraktığı yabancı düşmanlığı.

Örneğin, göçmen ve beyaz olmayan bir öğrencinin İngilizce veya sosyal bilgiler gibi belirli konularda daha az yetenekli olduğu varsayılabilir ve bu da öğretmen beklentilerinin düşmesine yol açabilir. Bu, evdeki finansal kaynak eksikliği ile birleştiğinde, okul dışında ek desteğe erişmelerini engelleyerek bir dezavantaj döngüsünü güçlendirebilir.

Kesişimselliğin bir başka örneği, özellikle ırksal azınlıklardan kızları etkileyen **ırkçılık ve cinsiyetçilik** arasında ortaya çıkmaktadır. Bu öğrenciler aşağıdakilere tabi tutulabilir:

- **Siyah** kızların "agresif" veya "gürültülü" olduğu varsayımları gibi ırk ve cinsiyete dayalı klişeleştirme, beyaz akranlarda göz ardı edilebilecek davranışlar için daha sert disiplin cezalarına yol açar.
- **Bakıcı** olarak görüldükleri kültürel beklentiler, kardeşlerine bakmaları veya ev işleri yapmaları için onlara ek yükler getirmekte ve çalışma sürelerini sınırlamaktadır.
- **Cinselleştirme veya hipergörünürlük**, özellikle görünüşleri veya davranışları nedeniyle genellikle daha sert bir şekilde yargılanan azınlık etnik kökenlerden gelen kızlar için, daha düşük benlik saygısı ve sınıfa katılımı sonuçlanır.

Bir örnekte, Siyah bir kız öğrenci, beyaz akranlarına kıyasla sınıfta konuştuğu için daha ciddi bir şekilde disiplin cezasına çarptırılabilir. Bu, hem ırkçılıktan (onu daha yıkıcı olarak algılayan) hem de cinsiyetçilikten (ondan daha sessiz, daha "kadınsı" davranışlara uymasını bekleyen) kaynaklanmaktadır. Bu önyargıların birleşimi, onu sınıf tartışmalarına katılmaktan caydırabilir, bu da okuldan kopmasına ve kötü akademik sonuçlara yol açabilir.

Beyaz olmayan öğretmenler, özellikle işçi sınıfı geçmişine sahip olanlar da ayrımcılığa maruz kalabilir. Şunlarla karşılaşabilirler:

- **Liderlik rollerinden dışlanma veya beyaz öğretmenlerden daha az yetkin olarak görülme gibi meslektaşlardan veya yöneticilerden gelen ırkçılık.**
- **Düşük gelirli geçmişe sahip öğretmenlerin, daha varlıklı geçmişe sahip meslektaşlarına kıyasla daha az kaynağa veya ağa sahip olduklarını hissedebilecekleri sınıfçılık.**
- **Tokenizm**, mesleki uzmanlıkları için değer görmek yerine, ırkları nedeniyle çeşitlilik veya disiplinle ilgili sorunları ele almalarının beklendiği yer.

Spesifik bir örnek, bir okul programına liderlik edecek niteliklere ve deneyime sahip olmasına rağmen, beyaz bir meslektaş lehine geçirilen bir Latince öğretmeni olabilir. Bu, ırkçılığa (beyaz öğretmenin daha "profesyonel" olduğu varsayımı) ve sınıfçılığa (düşük sosyoekonomik geçmişe sahip olanların deneyimlerini ve bakış açılarını değersizleştiren) bağlanabilir. Bu durumda eşitsiz muamele, öğretmenin kariyer ilerlemesini sınırlayan ve okul politikalarını etkileme yeteneklerini etkileyen mesleki gelişim fırsatlarının reddedilmesidir.

Bibliyografya

Derrida, J. (2016). Dilbilgisi (Gayatri Chakravorty Spivak, Çev.). Johns Hopkins Üniversitesi Yayınları.

Douglas, M. (1996). Doğal semboller. Routledge.

Eurobarometre (2019). AB'de ayrımcılık.
<https://europa.eu/eurobarometer/surveys/detail/2251>

Avrupa Komisyonu (2020). Komisyon'dan Avrupa Parlamentosu'na, Konsey'e, Avrupa Ekonomik ve Sosyal Komitesi'ne ve Bölgeler Komitesi'ne yapılan bildirim. Eşitlik Birliği: AB ırkçılık karşıtı eylem planı 2020 – 2025. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020DC0565>

Avrupa Konseyi (2000). 29 Haziran 2000 tarih ve 2000/43/EC sayılı Konsey Direktifi, ırk veya etnik kökene bakılmaksızın kişiler arasında eşit muamele ilkesini uygulamaktadır. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32000L0043>

FRA – Avrupa Birliği Temel Haklar Ajansı (2017). İkinci Avrupa Birliği Azınlıklar ve Ayrımcılık Araştırması. Ana sonuçlar. https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2017-eu-midis-ii-main-results_en.pdf

FRA - Avrupa Birliği Temel Haklar Ajansı (2023). *AB'de Siyah olmak. Afrika kökenli insanların deneyimleri.* https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2023-being-black-in-the-eu_en.pdf

Gerstenfeld, M. (2020). *Tarihsel Bağlamda Yahudi Karşısı Koronavirüs Komplo Teorileri.* https://www.jstor.org/stable/pdf/resrep26356.12.pdf?refreqid=fastly-default%3Acd461460d3bafbf8212ce835c9306cac&ab_segments=&origin=&initiator=&acceptTC=1

Hentges, G. ve diğerleri (Eds. 2014). *Sprache-Macht-Rassismus.* Metropol. (Almanca dilinde)

Nduka-Agwu, A. ve diğerleri (Eds.) (2014). *İyi Almanca'da Irkçılık: Irkçı dil eylemleri üzerine eleştirel bir başvuru kaynağı.* (Cilt 1). Brandes ve Apsel Verlag. <https://download.e-bookshelf.de/download/0002/7957/02/L-G-0002795702-0030640207.pdf> (Almanca)

UNESCO (1978). *Irk ve Irk Önyargısı Bildirgesi.* <https://www.unesco.org/en/legal-affairs/declaration-race-and-racial-prejudice>

Birleşmiş Milletler (1948). *İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi.* Resimli baskı 2015. https://www.un.org/en/udhrbook/pdf/udhr_booklet_en_web.pdf

Birleşmiş Milletler (2001). *Durban Deklarasyonu ve Eylem Programı.* <https://www.un.org/en/fight-racism/background/durban-declaration-and-programme-of-action>

Gomolla, M. ve Radthke, F. (2000). *Okullarda Kurumsallaşmış Ayrımcılık Mekanizmaları,* içinde: Gogolin, I., Nauck, B. (eds) *Göç, Sosyal Farklılaşma ve Eğitim.* VS Verlag für Sozialwissenschaften, Wiesbaden. https://doi.org/10.1007/978-3-663-10799-6_13 (Almanca)

1.1.1 Irkçılık ve kesişimsel ayrımcılık, münferit olaylardan ziyade, iktidar sistemleri ve yapılarıyla ve hiyerarşilerle bağlantılı toplumun yaygın yönleri olarak.

İrkçılık Nedir?

İrkçılığın Terminolojisi, Tanımları, Biçimleri ve Düzeyleri

Bu okuma, ırkçılık konusunda temel bilgiler sağlar. Okul öğrencileri, bireysel ırkçılıktan kendileri etkilenecek veya ırkçılığın medyada yer alması yoluyla birçok bağlamda ırkçılıkla temas geçecekler. Öğretmenlerden, ırkçılığı genel sosyal boyutunda, çeşitli ve bazen ince tezahürlerinde tanımları ve algılamaları, adlandırmaları ve pedagojik işlevleri, görevleri ve olanakları kapsamında ırkçılığa karşı profesyonel bir duruş sergilemeleri istenmektedir. Irkçılıkla başa çıkmak, önlemede önemli bir yapı taşıdır ve eğitimin yanı sıra bu alanda konuşma ve hareket etme becerisini de sağlar. İlk adım, ırkçılığın nasıl tanımlandığını ve kullanıldığını, nasıl ortaya çıktığını ve geliştiğini, ırkçılığın hangi biçimleri aldığını ve hangi işlev ve etkilere sahip olabileceğini analiz etmektir.

İrkçılık, grupla ilgili bir insan düşmanlığı biçimidir ve¹ insanlara karşı ulusal veya etnik kökenlerine, kültürlerine veya dinlerine dayalı olarak, genellikle ten rengi, isim ve dil gibi dış özelliklere dayalı olarak ayrımcı fikir ve davranışlarla sonuçlanır. Irkçılık, yabancı düşmanlığı ile örtüşür ve ondan ayırt etmek genellikle zordur.

Ayrımcılık, yukarıda açıklanan özelliklere veya önyargılara ve üstünlük duygusuna dayalı olarak bireylerin veya grupların her türlü (haksız) dezavantajlı duruma düşmesi, eşit olmayan muamelesi, görmezden gelinmesi, küçümsenmesi, damgalanması, taciz edilmesi, fiziksel veya psikolojik olarak incinmesi, marjinalleştirilmesi (dışlanması, önemsiz, önemsiz bir şey haline getirilmesi), baskı veya mağduriyet (mağdur haline getirme) biçimidir. Irkçılık bir ideolojidir, yani kişinin kendi eylemlerini ve başkalarının eylemlerini haklı çıkarmak ve değerlendirmek için kullanılan bir sosyal normlar sistemidir.

Sosyal bilimlerde etnisite, sezgisel öz imajına ve topluluk duygusuna dayalı olarak kolektif bir kimlik geliştiren tanımlanabilir bir sosyal grubu ifade eder. Bu etnik köken, ortak bir öz kimlik, dil, soy, ekonomik sistem, tarih, kültür, din veya belirli bir alanla bağlantıya dayanabilir. Dünya çapında çok sayıda yerli halk da dahil olmak üzere yaklaşık 1300 kayıtlı etnik grup vardır.

İrkçılık kavramı, bireysel önyargının ötesine geçerek, eşitsizliği sürdüren ve bireylerin birbirlerine karşı davranışlarını etkileyen sistemik ve yapısal bir olguyu kapsar.

Bu nedenle ırkçılık, insanları tabiiyet seviyeleri sağlayan hiyerarşik bir sisteme sınıflandırma fikrinden ortaya çıkan sosyal bir yapıdır (örneğin, "beyazlar bazı şeylerde kahverengi insanlardan daha iyidir, Asyalılar diğer şeylerde daha iyidir...").

¹ ayrıca bakınız TUTOR Giriş Modülü, Ünite 1.3. önyargılar, inançlar ve değerler hakkında

Bu sistemler tarihsel süreçlere ve genellikle sahte bilimlere dayanır. Daha sonra toplumlarımızın diğer birçok bölümünü etkileyen ideolojiler ve davranışlar oluşturdular. Bu, sömürgecilik ve emperyalizm sistemlerine odaklanarak veya sosyo-ekonomik veya sosyo-antropolojik perspektiflerle tarihsel bir perspektiften bakılabilir.

Bununla birlikte, hiyerarşik bir sistem olarak "ırk" kavramının ve dolayısıyla "ırkçılığın" ekonomik tahakküm, hukuk sistemleri veya siyasi hakimiyet ile yakından iç içe geçtiğini sık sık göreceğiz. Bu genellikle "adaletsiz" sistemleri meşrulaştırmak için geliştirilen ve kurumsallaştırılan ırkçı ideolojilere kadar izlenebilir. Bunlar iyi bilinen sömürü sistemleri (örneğin zorla çalıştırma, kölelik) olabilir, ancak ırkçılığın etkisi, belirli bir bölgeden veya yerden bazı insanların diğerlerinden daha tembel olduğu fikri gibi ince toplumsal süreçlerde de izlenebilir. Bu, normal olarak kabul ettiğimiz ve genellikle klişeler olarak anladığımız içselleştirilmiş davranışlarda kendini gösterebilir - örneğin "kuzey Avrupalılar her zaman zamanında ve daha üretken". Bu tür klişeler bir anlamda daha az "zararlı" olabilir (çoğunlukla altta yatan ırksal ideolojilerden daha fazla uzaklaştırıldıkları için), ancak yine de ırk fikirlerine dayanan veya Mary Douglas'ın dediği gibi hayali fikirlerdir:

"Sosyal beden, fiziksel bedenin algılanma şeklini kısıtlar. Bedenin fiziksel deneyimi, her zaman bilindiği toplumsal kategoriler tarafından değiştirilerek, belirli bir toplum görüşünü sürdürür." (Douglas 1996, sayfa 69)

Günlük etkileşimler içinde, genellikle bir araya gelen ve ayrımcı yapılar oluşturan içselleştirilmiş davranışlar üreten bu ince stereotip ve kategori biçimleridir. Siyasi, ekonomik ve kültürel kurumlardan oluşan toplumlardaki güç yapıları, bu (ırksal) hiyerarşilerin sürdürülmesinde ve yeniden üretilmesinde çok önemli bir rol oynamaktadır. Eğitim kurumları, hem yasalar, politikalar ve ekonomik etki/talepler gibi resmi mekanizmalar hem de kültürel anlatılar ve sosyal normlar dahil olmak üzere gayri resmi mekanizmalar aracılığıyla her üçünün de merkezinde yer alır. ırkçılık genellikle bu kurumlara yerleşir ve güç ve ayrıcalık dağılımını, diğerlerini marjinalleştirirken baskın gruba sürekli olarak avantaj sağlayacak şekilde etkiler. Bu, okullardaki edebiyat müfredatını analiz ederken en belirgindir - genellikle "yüksek kültür" olarak kabul edilen şey de esas olarak baskın bir bakış açısıyla şekillendirilmiştir. Bu daha sonra insanların dillerini ve kelime dağarcığını ve bu belirli edebi eserler hakkındaki bilgilerini karşılaştırarak toplum genelinde sürdürülür (örneğin, genellikle Lu Xun'dan ziyade Oscar Wilde'dan alıntı yapmanın daha uygun olduğu düşünülür). İktidar yapıları tarafından şekillendirilen bu tür (sosyal) hiyerarşiler, daha önce de belirtildiği gibi, birbiriyle kesişen ırk, sınıf ve cinsiyet gibi kategoriler etrafında örgütlenir.

Bu genellikle kültürel hegemonya olarak adlandırılır, burada baskın gruplar fikirlerin, normların ve değerlerin üretimini ve yayılmasını kontrol eder. Bu da sosyalleşme ve eğitim süreçleri aracılığıyla içselleştirilir. Bu süreç, alternatif perspektifleri marjinalleştirerek baskın veya "yöneten" grubun gücünü güvence altına alan kültürel ve ideolojik bir düzeyde gerçekleşir. Sonuç olarak, sosyal düzen "doğal" görünür ve marjinal gruplar da dahil olmak üzere toplumun çoğunluğu tarafından desteklenir.

Bu, antiziganizme böyle bir sistem olarak bakıldığında belirginleşir. Romanlar yabancı ve bağlantısız olarak tasvir ediliyor ve bu da ulusal olarak tanımlanan burjuva (bugünkü "orta sınıf") kimliğe karşı olumsuz bir karşı imaj yaratıyor. Bu görüntü, herhangi bir sapmayı tehdit edici olarak tasvir ederken, çalışkanlık ve disiplin gibi toplumsal değerleri onaylamaya hizmet eder. Bu şekilde, bu grupların dışlanması meşrulaştırılır ve baskın kültür tartışmasız kalır.

Olumsuz özelliklerin marjinal gruplara yansıtılması, dikkati toplumun iç çatışmalarından uzaklaştırır ve baskın grubun ahlaki olarak üstün olduğu fikrini güçlendirir. Bu, herhangi bir direniş veya sapma biçimi gayri meşru kabul edildiğinden, sosyal düzeni istikrara kavuşturur.

Okul bağlamında, Romanlar Avrupa'daki en büyük etnik azınlıktır, ancak neredeyse görünmezdir. "Romanlar" heterojen bir etnik gruptur ve bu nedenle farklı isimlere sahip farklı gruplardan oluşur. Hem kendini adlandırmalar hem de yabancı adlandırmalar yaygın olarak etnonim olarak kullanılır: Arlija, Calé, Gurbet, Kaale, Kalderaš, Lovara, Manuš, Sepečides, Sinti, Ursari, vb.; birçok grup kendilerini Roma veya İngilizce konuşulan bölgede Gezinler olarak da adlandırır. Romanlar, aşağılayıcı "Çingeneler" terimi altında özetlenmiştir ve sıklıkla özetlenmektedir–(bkz. Derrida 2016).² Bununla birlikte, bu etnik grupların tarihi ve kültürü, halk bilincinde yalnızca kısmen tanınmaktadır. "Dolandırıcılık" fikri Romanlara yönelik şüphe tarihini devam ettirirken. Bu aynı zamanda okullarda çocukların eğitim eksikliği klişeleri ile etiketlenmesi yoluyla yeniden üretilir; Çingene klişelerinin uzun tarihinin bir parçası olmak. Bu tür etiketleme yalnızca bu zararlı klişeleri sürdürmekle kalmaz, aynı zamanda eğitim sistemlerindeki dışlayıcı uygulamaları haklı çıkararak bu toplulukların marjinalleşmesini de güçlendirir. Özünde, bu stereotipler, Romanları doğası gereği egemen kültüre entegre olma konusunda yetersiz olarak sunarak ve böylece dışlanmalarını meşrulaştırarak sosyal hiyerarşileri sürdürmenin bir aracı olarak hizmet eder.

Bu milliyetçi ve ırksal olarak oluşturulmuş "biz", Yahudileri asalak olarak konumlandıran "völkisch" (etnik-milliyetçi) antisemitizmin ideolojik yapısına da yansır. Her iki model de modern ırkçılıkta canice uygulamaları meşrulaştıran saflık kavramlarına dayanmaktadır. Antisemitizme benzer şekilde, antiziganizm de "sabit bir fikir" haline geldi, ancak bu, "ezici ve sinsi bir düşman" tarafından takip edilme korkusu değil, daha çok tiksintiye benzer bir rahatsızlıktır. Antisemitizm, güçlü, zeki ve nüfuz sahibi bir "Yahudi" figürü kavramını içerir. Buna karşılık, antiziganizm daha çok aşağılık ve ahlaksızlık algılarıyla ilgilidir. Her iki ideolojik model de kendini dürüst, düzgün ve çalışkan olarak temsil etmek için kullanılabilecek benliğe karşı imgeler oluşturur.

Daha önce tartışıldığı gibi, kültürel ırkçılık, insanları ulusal bir "biz" ve farklı bir "ötekiler" olarak bölme işlevine hizmet eder - özellikle, Müslüman (sonrası) göçmenler olarak tanımlananlar genellikle ulusal-kültürel düzeni baltalamakla suçlanır. Bu

² Jacques Derrida'nın karalayıcı terimlerle vurma fikrini takip etmeye karar verdik. Bu şekilde, terimin geçerliliği reddedilirken, anlamının anlamsal atfı kalır.

suçlamanın bir aracı, özellikle Müslüman bir antisemitizmin atfedilmesidir ve bu, Müslüman olarak temsil edilenlerin bu şekilde (Avrupa) toplumlarına veya Avrupa kültürel alanına (antisemitizmin üstesinden geldiği iddia edilen) ait olmadıkları için ithal edilmiş olarak görülür.

Müslüman karşıtı kültürel ırkçılık Avrupa'da öncelikle sağcı popülistler tarafından yayılıyor ve yerleşik partiler tarafından benimseniyor, bu da Avrupalı Müslümanların kendi ülkelerinde kendilerini yabancı hissetmelerine neden oluyor. Hem Müslüman hem de Avrupalı olmanın bir arada yaşaması, kişinin kendi dini kimliğini nasıl anladığına ve yaşadığına bakılmaksızın reddedilir, özellikle de birçokları için Müslüman olmak, Müslüman karşıtı ırkçılık olmasaydı hayatlarında bu kadar önemli bir rol oynamayacaktı. Bu yönüyle, Yahudiliklerini günlük yaşamlarıyla sadece ara sıra ilgili olarak görebilecek veya hiç ilgili olmayan Yahudileri etkileyen antisemitizme benzemektedir. Bununla birlikte, İsrail karşıtı antisemitizmin³ bazı politikleşmiş ve radikalleşmiş çevrelerde gözlemlenmesi, İslam'ın "batılı" bir topluma olan aidiyetinin sürekli olarak sorgulanmasını yaymak için bir fırsat sunuyor. "Batılı", artık tabu olan "medeni" kavramının gelişmiş bir biçimi olarak anlaşılabilirken, antisemitizme karşı mücadelenin bu amaç için kullanılıyor olması paradoksal olmaktan çok daha fazlasıdır. Avrupa'daki antisemitizmin uzun tarihinde, yirminci yüzyılda soykırımı hedefleyen milliyetçi bir ideoloji olarak şekillenen ve uygulanan ırksallaştırılmış bir grubun aidiyetinin reddi ve yabancılaştırılması söz konusu olmuştur. (Nduka-Agwu ve Hornscheidt 2010)

Müslüman karşıtı ırkçılığı ele alan ırkçılık karşıtı eğitim çalışmaları, din dışı bir yaşam sürme olasılığı da dahil olmak üzere, Müslümanların İslam'la ve dünya çapındaki Müslümanlarla olan ilişkilerinin çeşitliliğini göz önünde bulundurur. Herhangi bir genellemeden kaçınır ve grup oluşumları üzerine düşünür. Hem antisemitizm eleştirisi hem de ırkçılık karşıtlığı, eleştiriye her zaman kendi normalleştirilmiş antisemitizmini ve ırkçılığını açıklamaya çalışan, özdeşünümsel bir eleştiri yaklaşımı gerektirir.

Bu bağlamda, ayrımcılığın toplumsal olarak ilgili bir boyutu olarak "dinselleşme" (bu terim Almanca'da Claudia Brunner tarafından Brunner 2011'de icat edilmiştir) perspektifinden de yaklaşmamız gerekiyor. Bu nedenle, bir ırksallaştırma varsayımının "dinselleştirme" yoluyla mı kurulduğunu – böylece ırkçılığı kültürleştirmenin belirli bir biçimini gerçekleştirip gerçekleştirmediğini – ya da bunun bir dini gruba veya dini bir eylem veya uygulamaya ait olmanın sosyal olarak değersizleştirilmesi biçimi olup olmadığını ayırt etmek önemlidir. Örneğin, birçok Avrupa ülkesindeki resmi, genel tatiller yalnızca Hristiyan ayınlarına ve kutlamalarına dayanmaktadır. Bu, Hristiyanlığı devlet içindeki yaşam için dini norm olarak kurar. Sonuç olarak, Hristiyanlık devlet tarafından bir din olarak ayrıcalıklıdır. Aynı şey tüm "Müslüman ülkeler" için de

³ İsrail karşıtı antisemitizmi tanımlamanın kriteri, İsrail devletinin gayrimeşrulaştırılmasıdır. Eğer İsrail'in var olma hakkı reddedilirse, bu kendi başına tarihsel olarak cahil olan antisemitik bir pozisyon oluşturur çünkü Avrupa Yahudilerine yönelik zulmün tarihini ve dünyadaki tüm Yahudiler için güvenli bir yer arayışını göz ardı eder. Buna karşılık, İsrail politikalarına ve temsilcilerine yönelik özel eleştiriler antisemitik olarak sınıflandırılmak zorunda değildir.

söylenabilir. Bununla birlikte, belirli bağlamlarda, egemen din "terk edilmiş" durumdadır, örneğin, okullardaki ve diğer kamusal alanlardaki dini eylemler, tesisler veya nesneler, kamusal alanlarda tek taraflı dini ifadeler olarak değil, kültürel gelenekler olarak görülür. Sadece bir dine tarafsız, normal veya yerel geleneğin ve öz kimliğin bir parçası olma ayrıcalığı verildiğinde, diğer dinler ve dini uygulamalar üzerinde ayrımcı etkileri vardır. Ancak her iki durumda da bu, ırksallaştırma veya ırkçılığın dinselleştirilmesi anlamına gelmez. Ancak, diğer inançlara sahip insanların toplu olarak hiçbir zaman genel normun tam olarak bir parçası olamayacakları varsayıldığında, bu, ırkçılığı ırksallaştırmak ve dinsellestirmektir - çünkü bu, bir grubun atfedilen 'zihniyetleri' veya düşünme biçimleri açısından doğası gereği 'farklı' olduğu ve yerelleştirildiği bir sistem yaratır. (Nduka-Agwu ve Hornscheidt 2010)

İrkçılığı dinsellemek, sosyo-ekonomik geçmiş, eğitim geçmişi, cinsiyet ve cinsellik gibi genellikle başkalarına atanan diğer niteliklerle de kesişir, çünkü aynı zamanda kimlikleri aşırı basitleştiren çerçeveler içinde de çalışır. Böylece parametreler ve eksenler hayal edilir ve diğerinin farklı kavramsallaştırmaları birbirine karşı döndürülür. Bu nedenle, dinler milliyete veya ten rengine atanırken, sosyo ekonomi diğer kişinin ne kadar uzak veya dindar olduğunu belirler. (Brunner 2011)

2017'den itibaren EU-MIDIS II çalışmasında (28 AB Üye Devletinde farklı etnik azınlık ve göç geçmişine sahip 25.515 katılımcıdan bilgi toplayan bir çalışma), ayrımcılığa maruz kalan katılımcıların yarısı bunun nedeni olarak ten rengini belirtmiştir (bkz. FRA 2017, s. 15). 13 AB Üye Devletindeki Afrika kökenli insanların deneyimlerine ilişkin en son karşılaştırmalı kanıtlar, FRA Raporunu "AB'de Siyah Olmak" (2022) (cf. FRA 2023). Ana sonuçlar arasında, *"ankete katılan Afrika kökenli insanların neredeyse yarısının ırk ayrımcılığına maruz kaldığı, 2016'da %39'dan 2022'de %45'e yükseldiği"* ve *"ayrımcılığın görünmez olduğu: mağdurların yalnızca %9'u olayları bildiriyor ve çok azı olayları bir eşitlik kuruluşuna bildiriyor."* Çalışma verileri ayrıca, *"Afrika kökenli insanların yarısından fazlasının en son polis durdurmalarının ırksal profillemenin bir sonucu olduğunu düşündüğünü"* ve *"ırkçı şiddet kurbanlarının çoğunun psikolojik sorunlardan muzdarip olduğunu ve tekrar bağlanma konusunda endişe duyduğunu"* gösteriyor. Aşağılayıcı terimlerle ilgili geniş bir tartışma, kendilerinden genellikle kendilerini adlandırmak için seçmedikleri ırkçı terimlerle anıldığını gören ve onları şeytanlaştırmaya, egzotik olarak tasvir etmeye ve onları "ötekilere" dönüştürmeye hizmet eden PoC ile de ilgiliydi.

Özetle, ırkçı dünya görüşlerinin, insanların "farklı" veya "öteki" olan sözde tek tip bir grubun parçası olarak görülmesiyle karakterize edildiği söylenebilir. Genellikle olumsuz, aşağılayıcı özellikler atfedilir. Bu tür klişeler, önyargılar ve düşünce kalıpları toplumda derinden kök salmıştır. Gruplara ayrılmanın bir sonucu olarak, insanlar "kendi" gruplarına kıyasla değersizleştirilir, dezavantajlı duruma düşürülür ve marjinalleştirilir. Şiddet de bu şekilde meşrulaştırılır. TUTOR'un ortak ülkelerinin belirli bağlamlarında, ırkçılığın çeşitli biçimleri tarihsel ve sosyal gelişmelere göre farklılık gösterir.

İrkçılık, cinsiyet, cinsel yönelim, yaş veya engellilik gibi diğer gerekçelerle veya göçmenlere karşı ayrımcılık ve nefretle birlikte de ortaya çıkabilir. 'Kadın'

kategorisinde, örneğin, göçmen kadınlar, engelli kadınlar veya Roman kadınlar, sistemik ayrımcılığa maruz kalma riski daha yüksek olabilir ve toplumsal cinsiyet eşitsizliklerine yol açan ana boyut olarak yalnızca 'toplumsal cinsiyet'e odaklanan eşitlik politikalarının dışında bırakılma eğiliminde olabilirler. Bu, kesişimsel bir yaklaşımla tanınmalıdır.⁴ Kesişimsellik olgusu, son on yılda Avrupa'da hem akademik alanlarda hem de giderek artan bir şekilde politika alanında büyük ilgi görmüştür.

İrkçılık farklı düzeylerde kendini gösterebilir:

- **Bireysel İrkçilik**

En belirgin olanları, örneğin aşağılayıcı yorumlar, hakaretler, belirli ırkçı terimlerin kullanımı, aşağılayıcı jestler/yüz ifadeleri veya fiziksel şiddet şeklinde bireysel ırkçılığın doğrudan ifadeleridir.

İrkçılığın daha az açık biçimleri, bilinçsiz önyargıya dayanan, ancak aynı derecede zararlı olabilecek olanları içerir. İrkçi, aşağılayıcı önyargılar ve klişeler genellikle dikkatsizce kullanılır ve düşüncesiz ifadelerle aktarılır.

- **Toplumsal İrkçilik**

Tarihsel olarak gelişen güç ilişkilerine ve insanlar arasındaki ilişkili ayrımlara dayanan devalüasyonlar ve dezavantajlar, genellikle yansıma olmadan ve yanlışlıklarının ve etkilerinin farkında olmadan kullanılan ve bazen de medya aracılığıyla yayılan tekrarlanan, genellikle kalıplaşmış atıflar, etiketler ve imgeler aracılığıyla sosyal tartışmalara yansıtılır.

- **Kurumsal İrkçilik**

İrkçi ve ayrımcı davranışlar sosyal, ekonomik ve politik kurum ve kuruluşlara, bunların yapılarına ve karar alma süreçlerine yerleştirilebilir. Bireyler daha sonra kendi güdülerinin dışında ayrımcı bir şekilde hareket etmezler, ancak kurumun yerleşik kuralları, süreçleri ve rutinleri ırkçı ayrımcılıktan sorumludur. Bu, belirli özelliklere sahip kişilerin işe, sağlık hizmetlerine, barınmaya, finansmana veya eğitime eşit erişime sahip olmasının engellenmesine yol açabilir.

- **Yapısal İrkçilik**

İrkçilik toplumda derinden kök salmışsa, zaman içinde, örneğin barınma ile ilgili olarak ayrımcılığı (ayrılma ve dışlama) teşvik eden ve örneğin belirli insanların ve nüfus gruplarının önemli pozisyonlarda - örneğin siyasette, bilimde, medyada veya iş dünyasında - neredeyse hiç temsil edilmemesi veya görünür olmaması gerçeğiyle ırkçılığı sürdüren ve derinleştiren yapılar ortaya çıkar.

⁴ Bkz. Giriş Dersi 5.1. Kesişimsellik nedir?

1.1.2 Marjinalleştirilmiş ırksal ve etnik gruplardan gelen öğrencilerin karşılaştıkları sistemik engelleri ve zorlukları, yasal sorunlar, haklar üzerindeki sınırlamalar ve toplum içinde temsiliyetin önündeki engeller (örneğin eğitim, istihdam, sağlık hizmetleri) dahil olmak üzere inceleyin

Marjinalleştirilmiş İrk ve Etnik Gruplardan Öğrencilerin Karşılaştığı Sistemik Engeller ve Zorluklar

Okullarda kapsayıcılık, yalnızca bireysel önyargıları ele almayı değil, aynı zamanda marjinalleştirilmiş ırksal ve etnik gruplardan gelen öğrencilerin karşılaştığı sistemik engelleri de anlamayı gerektirir. Bu okuma, sistemik ırkçılığın eğitimi nasıl etkilediğini ve azınlık öğrencilerinin ve ailelerinin ayrımcılığa ve marjinalleşmesine nasıl yol açabileceğini araştırıyor. Bu yapılar üzerinde düşünerek, eşitsizliklerin (istemeden) nasıl sürdürüldüğünün daha fazla farkına varabilirsiniz.

Kurumsallaşmış ayrımcılık mekanizmaları, büyük ölçüde öğrencilerin özelliklerinden ve performanslarından bağımsız olarak çalışır, aynı zamanda öğretmenlerin tutum ve tutumlarından da bağımsız olarak çalışır. Yapısal ırkçılık rutinlere ve süreçlere gömülü olduğundan, bireysel ırkçı ifadelerin aksine, ayrımcılığın tanınması genellikle zordur. Bireysel kişi bilinçli olarak bir gruba karşı ayrımcılık yapmaya karar vermek zorunda değildir, ancak bir kurumun yapıları buna yol açar.

Sistemik (burada sosyal, kurumsal veya yapısal) ırkçılık örnekleri:

- Koronavirüs pandemisi, ırkçı ve insan düşmanı olaylara ilişkin raporlarda keskin bir artışa yol açtı ve ortaya çıkan kriz, ırksal ve etnik azınlık grupları üzerinde daha yüksek ölüm ve enfeksiyon oranları şeklinde orantısız bir olumsuz etki yarattı.
- İrksal profillemeye ve polis vahşeti, esas olarak beyaz olmayan insanları etkiler, haksız kontrollerden daha sık etkilenirler, diğer yandan ayrımcılık deneyimleri nedeniyle ırkçı saldırıları çok nadiren bildirirler

Okul sektöründe aşağıdaki ayrımcılık riski örnekleri tespit edilebilir:

- Farklı dil seviyeleriyle ilgilenmek: Ulusal dilden farklı bir dile sahip öğrenciler, derslere eşit şartlarda katılabilmek için yeterli desteği alamamaktadır
- Örneğin, Alman eğitim araştırmacısı Mechthild Gomolla'ya göre derecelendirme: *"Öğretmenler not verdiğinde, genellikle üstü kapalı normallik beklentileri ve iyi kurulmuş okul rutinleri tarafından yönlendirilirler. Bu rutinler, ana dili Almanca olan çocuklara yöneliktir. Bu nedenle, anadili Almanca olmayan öğrenciler, sadece Almanca'da değil, tüm derslerde gerçekte olduklarından daha düşük bir not alıyorlar."* (Gomolla ve Radthke 2000)

- ⁵Örneğin, ortaokullara geçiş yaparken, TUTOR'un ortak ülkelerinden ayrılma, daha fazla eğitim kararının genellikle dördüncü sınıftan sonra alındığı Avusturya'da özellikle yaygındır. Örneğin, Almanca'yı ilk kez anaokulunda öğrenen çocukların dilsel olarak yetişmek için biraz zamana ihtiyaçları olduğu düzenli olarak olur. Çoğu bunu başarıyor, ancak dördüncü sınıftan sonra yapılan seçim sonucunda çoğu ortaokula gitmiyor.
- Azınlık ebeveynlerinin marjinalleştirilmesi - örneğin, çoğunluk ilkesinin ortak faaliyetlere oy vermesi
- Ders kitapları ve diğer okul materyalleri genellikle ayrımcı olmayan bir şekilde tasarlanmamıştır. Pek çok Avrupa ülkesinde, homojen bir otokton beyaz-Hristiyan öğrenci topluluğu temelinde tasarlanırlar ve basmakalıp, ırkçı ve dışlayıcı anlatılarla karakterize edilirler.⁶

Ancak bu, bireylerin herhangi bir sorumluluk taşımadığı anlamına gelmez. Yapılar başlangıçta yerindedir, ancak bir birey onlar üzerinde düşünebilir ve düşünmelidir ve sonuç olarak (yalnızca) onlar üzerinde hareket etmelidir.

Bibliyografya

Gomolla, M.; Radthke, F. (2000). *Okullarda Kurumsallaşmış Ayrımcılık Mekanizmaları*, içinde: Gogolin, I., Nauck, B. (eds) *Göç, Sosyal Farklılaşma ve Eğitim*. VS Verlag für Sozialwissenschaften, Wiesbaden. https://doi.org/10.1007/978-3-663-10799-6_13

1.1.3 Tarihsel ve güncel göç süreçlerinin temellerini ve ilgili sosyal ve politik gelişmeleri keşfetmek

Tarihsel ve Güncel Göç Süreçlerinin Temelleri ve İlgili Sosyal ve Siyasal Gelişmeler

Bu okuma, tarihsel ve çağdaş göç süreçlerini ve bunların sosyal ve politik sonuçlarını tanıtmaktadır. Göçün kültürleri ve toplumları şekillendirmede uzun süredir devam eden rolünü vurgular ve kültürel ve etnik saflık kavramına meydan okur. Ayrıca sistemik ırkçılığın, ayrımcılığın ve sözde bilimsel etnik köken teorilerinin göç üzerindeki etkisini ve bunların marjinalleşmeye nasıl katkıda bulunduğunu da inceler. Bu dinamikleri anlamak, göç anlatılarının çağdaş sosyal yapıları ve eğitimi nasıl etkilediği hakkında eleştirel düşünmek için bir ön koşuldur.

Günümüzün ırkçılık ve ayrımcılık olgularının arka planında, insan göçünün uzun tarihini ve bunun sonucunda her zaman insan uygarlığının bir parçası olan kültürel ve etnik bağlantıyı vurgulamak önemlidir. Tarihsel göç kalıpları, Avrupa'nın, aslında tüm

⁵ Ayrımcılık, BM hukukunda bağımsız bir ayrımcılık biçimi olarak açıkça yasaklanmıştır, AB hukukunda net değildir ve kısmen ebeveynlerin özgür (okul) seçimiyle bir çatışmaya yol açabileceği için birçok anlaşmazlığın nedenidir

⁶ Ayrıca bakınız TUTOR Giriş Modülü, Ünite 1.1. Dilin gücü hakkında

dünyanın her zaman farklı kültürler ve halklardan oluşan bir ağ olduğunu göstermektedir. Bu tarih, kültürel veya etnik ayrım kavramına meydan okur ve farklı grupların toplumların gelişimine katkılarını vurgular.

Göç çalışmaları aynı zamanda, İber Yarımadası'nın Yeniden Fethi sırasında Yahudilerin ve Müslümanların sınır dışı edilmesi gibi zorunlu göçler yoluyla veya sömürgeleştirilmiş halklara yönelik muamelede olduğu gibi sistematik ırkçılık yoluyla olsun, ayrımcılık ve dışlamanın bu hareketlere sıklıkla nasıl eşlik ettiğini de göstermektedir. Sömürgeciliğe ek olarak, iki Dünya Savaşı'nın modern göç kalıpları üzerinde de belirleyici bir etkisi oldu ve ırkçılık ve ayrımcılık konularını küresel bilincin ön saflarına getirdi. Kitlesele sürgünler, zorunlu göçler ve ırkçı ideolojilerin ortaya çıkışı, toplumlarda etnik köken ve ırk algısı üzerinde kalıcı bir etkiye sahip olmuştur. Dışlama ve şiddet kalıpları uzun süreli etkilere sahipti ve ulusal kimlikleri ve sosyal yapıları şekillendirdi.

Önceki ünite bölümlerinde, ırkçılığı ırkın kendisinin kavramsallaştırılmasına ve toplumumuzun birçok yönüne nasıl iç içe geçtiğine, sosyalleşme ve eğitim yoluyla genellikle ince biçimlerde nasıl içselleştirildiğine ve ırksal eşitsizliklerin normalleşmesine ve nesiller boyunca klişelerin yeniden üretilmesine yol açmasıyla ilişkilendirdik. ırkçılığın, sosyal hiyerarşilerden hem kaynaklanan hem de onları sürdüren sistemik bir güç olarak nasıl işlediğini görebiliriz. Bununla birlikte, bazı belirli tarihsel arka plan ve gelişmeler nelerdir?

Göç, hem hegemonik hem de emperyalist göç ve zorunlu göç yoluyla çoğu zaman "öteki"nin tahayyülü için bir tuval sağladı. 19. yüzyıla kadar göç, çatışan grupların az ya da çok karşılıklı bir sistemde müzakere etmek ya da güç kullanımı için meşrulaştırıcı sistemler oluşturmak zorunda olduğu bir müzakere sürecinin parçasıydı. Bu, işgalci, sömürgeleştirici bir güç olabilir, ancak aynı zamanda gelen insan akışını kontrol etmeye çalışan dışlayıcı yapılar da olabilir. Ancak 19. yüzyıla birlikte bu belirsizlikler sistemi, "milletlerin" ve ulusal devletlerin kurulmasıyla sabitlenmeye başladı. Bir etnik grubun, sabit sınırları olan belirli bir toprak üzerinde tam egemenliğe sahip olması kavramı bu nedenle çok yeni bir gelişmedir. Bu ulus kavramı daha sonra ırksal fikirlere dayanıyordu ve insan gruplarını kavramsallaştırarak ve genellikle tarihsel anlatılar yaratarak meşrulaştırıldı.

Bu, bugünün anlayışına göre belirli gruplara rastgele öncelik veren ve ayrımcılık yapan erken Amerika Birleşik Devletleri'nin göç politikalarında çok belirgindir. Bununla birlikte, uygulama sırasında politikalar, genellikle ırk sahte bilimi ve sözde bilimsel fikirlerle yakından bağlantılı olan ırk teorilerine ve fikirlerine dayanıyordu.

Tarih boyunca "ırk" fikrinin daha önceki gelişmelerine bakılabilir de, ırka dayalı sistemik bir ayrımcılığın kavramsallaştırılması çoğunlukla Bilimsel Devrim'in ardından ortaya çıkmaya başlayan sahte bilimlere ve bunun sonucunda bilimin bilgiyi düzenleyen ve kategorize eden sistematik bir disiplin olarak gelişmesine kadar izlenebilir. 18. yüzyıla geri dönersek, Carl Linnaeus, tüm canlı türlerinin taksonomisinin temelini oluşturan ve büyük ölçüde hala kullanımda olan sınıflandırma sistemini geliştirdi. Bununla birlikte, hayvanları ve bitkileri ailelere ve türlere ayırmanın yanı sıra,

Linnaeus, insanları coğrafi ve fizyolojik ayrımları aracılığıyla kavramsallaştırmaya dayanan farklı kategorilere ayırarak insanlığın sınıflandırılmasını da üstlendi. Böylece, cilt tonları gibi görsel belirteçlerin yanı sıra farklı türler yaratmaya karar vermek. Bu, hayali bölünmelerin yanı sıra katı ırksal hiyerarşiler yaratan kraniyoloji gibi çeşitli sahte bilimlerin gelişimi için bir temel oluşturdu.

Ten rengi ve beynin büyüklüğündeki *farklılıklara* (ya da kraniolojinin gerçekte yaptığı gibi kafatasına) daha yakından baktığımızda, insanların kafatası boyutlarına göre ayırım yapmasının ne bilimsel ne de anlamlı olduğunu biliyoruz. İnsanları sevdikleri dondurmanın tadına göre ayırt etmeye çalışmak kadar keyfidir. Bununla birlikte, ten renginin ayırt edilmesinin bir değeri var gibi görünüyor - "görebiliyoruz" gibi - değil mi? Dolayısıyla, bir fark var – zeka ya da "medeni olmak" ile ilgili olmayabilir ama orada mı? Daha önce Mary Douglas'tan ve insan vücudunun her kavramsallaştırılmasının nasıl sosyal bir boyuta sahip olduğundan ve bu nedenle yaptığımız her ayırımın, düşündüğümüz sosyal parametrelere dayandığından bahsetmiştik. Bu nedenle, favori dondurma tatları üzerinde ayırım yapma fikrini kullanmak bize saçma görünebilir, ancak bireysel tat tercihine dayalı hiyerarşileri ve sistemleri kavramsallaştıran bir toplumda bu son derece bilimsel olacaktır. Birine farklı tatlar tattırarak, onları kategorize edebilir ve farklı şekillerde tekrarlanabilir ve yeniden yaratılabilir. Algımız ve içinde hareket ettiğimiz sosyal boyutlar olduğunu görüyoruz, aynı zamanda neyin alakalı olup olmadığını düşündüğümüzü de belirliyor.

Ten renkleriyle ilgili ilk soruya geri dönersek – daha önce de belirttiğimiz gibi, ten renklerinde görebileceğimiz nüanslar vardır – ancak hayal edilen "beyaz", "kahverengi", "sarı", "kırmızı" veya "siyah" kavramlarının yanı sıra ayırımdır. Daha zeytin veya pembe olan cilt nüansları ve çeşitli bej diziliminin bu kategorilerden biri olması için önce soyutlanması, çerçevelenmesi ve yüceltilmesi gerekir. Aksi takdirde, çizgi nerede çizilir? Bejin hangi tonu hala beyaz, hangisi kahverengi? Bir cilt tonunun siyah olması için ne kadar koyu olması gerekir? "Onu görmek için farklılığın gerçekliğine inanıyoruz" (Seshadri-Crooks 2000, s.5) – ırk bir kategori olarak kavramsallaştırdığımız için "farklılıkları" görüyoruz. Bu, "beyaz", "siyah", "kahverengi" (farklı ülkelerde ve toplumlarda) gibi farklı tanımlarla karşı karşıya kaldığımızda ve aynı zamanda yerleşik kategorilerimizin dışında kaldıkları için birine bir etiket atmadığımızı fark ettiğimizde de gözlemlenebilir. Bu inşa edilen kategoriler daha sonra daha fazla işlenir (hem bilinçli hem de bilinçaltı) ve ek ayrımlar (kültürel, dinler, sosyal) atanır.

Spencer'ın "Sosyal Darwinizm"ine baktığımızda, ırk ve sosyo-ekonominin, ayrımcı ve dışlayıcı (toplumsal) yapıları daha fazla tartışmak ve meşrulaştırmak için nasıl kolayca bağlantılı olduğunu da görebiliriz. İnsan toplumunun aynı zamanda "en uygun" olanların – en yetenekli ve avantajlı olanların – egemen olmaya yazgılı olduğu evrimsel bir sürece tabi olduğunu iddia ederek, yoksulların doğası gereği "uygun olmadığını" ima etti. Bu tartışma çizgisi başka herhangi bir bağlamda da görülebilir - sahte bilimler kullanılarak, örneğin kadınlar toplumda yer alma konusunda ayrımcılığa uğramış (yani erkeklerle aynı haklara sahip olmuş) veya LGBTIQ+ bireyler belirli işlerden ve

alanlardan dışlanmıştır (örneğin, askerlik hizmeti, öğretmenlik veya sağlık hizmetlerinden mahrum bırakılma).

Bu nedenle, ırkçılık veya ırkçılık tarafından fiilen meşrulaştırılan hiyerarşiler ve ayrıcalıklar, kaynaklara (örneğin para, hammadde, toprak), yerlere (örneğin ulus devletler, belirli mahalleler) ve pozisyonlara (örneğin siyasi mevkiler veya şirketlerdeki pozisyonlar) erişimi daha zor hale getirmek için bir gerekçe olarak kullanıldı ve gücün kullanılmasını, genel insan hakları ihlallerini meşrulaştırmayı amaçladı. şiddet veya ayrımcılık, köleliği meşrulaştırma, asimilasyon politikaları, etnosit ve soykırım. "İrkçılık" terimi daha sonra 19. yüzyıldan 20. yüzyılın başlarına kadar, açıklanan ideolojik ve politik kavramlar hakkındaki eleştirel tartışmada ortaya çıktı. "İrkçılık" teriminin bugün anladığımız şekliyle ilk kullanımı, Magnus Hirschfeld'in Nazilerin "ırk ideolojisi" üzerine yaptığı ve daha sonra İrkçılık başlığıyla yayınlanan çalışmasında oldu .

Kültür ve ırksal anayasa arasındaki bağlantı hakkındaki antropolojik teorilerde, ırk kavramı etno-sosyolojik "halk" kavramıyla birleştirildi ve Nazilerin "Völkisch hareketi" gibi ideolojilere yol açtı.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra, ırkçılık BM de dahil olmak üzere dünya çapında "yasaklandı":

"Üçüncü milenyumun başlangıcında, ırkçılığa, ırk ayrımcılığına, yabancı düşmanlığına ve ilgili hoşgörüsüzlüğe ve bunların tüm ve gelişen biçimlerine ve tezahürlerine karşı küresel bir mücadelenin uluslararası toplum için öncelikli bir mesele olduğunu kabul ediyor ve teyit ediyoruz, " (Birleşmiş Milletler 2001, Genel Konular, paragraf 3)

ve UNESCO, İrk ve İrksal Önyargı Bildirgesi'nde şunları belirtir:

"Tüm insanlar tek bir türe aittir ve ortak bir soydan gelirler. Onur ve haklar bakımından eşit doğarlar ve hepsi insanlığın ayrılmaz bir parçasıdır." (UNESCO 1978, Madde 1)

UNESCO'nun Irkçılık tanımı

UNESCO Etnik ve Irksal Önyargı Bildirgesi (1978), 2. maddede ırkçılığı şu şekilde tanımlamaktadır:

- 1. Irksal veya etnik grupların doğası gereği üstün veya aşağı olduğu iddiasını içeren, dolayısıyla bazılarının diğerlerine hükmetme veya onları eleme hakkına sahip olacağını ima eden, aşağı olduğu varsayılan veya değer yargılarını irksal farklılaşmaya dayandıran herhangi bir teorelin bilimsel bir temeli yoktur ve insanlığın ahlaki ve etik ilkelerine aykırıdır.*
- 2. Irkçılık, ırkçı ideolojileri, önyargılı tutumları, ayrımcı davranışları, yapısal düzenlemeleri ve irksal eşitsizliğe yol açan kurumsallaşmış uygulamaları ve ayrıca gruplar arasındaki ayrımcı ilişkilerin ahlaki ve bilimsel olarak haklı olduğu yanılgısını içerir; mevzuat veya yönetmeliklerdeki ayrımcı hükümlere ve ayrımcı uygulamalara ve ayrıca anti-sosyal inanç ve eylemlere yansır; kurbanlarının gelişimini engeller, onu uygulayanları saptırır, ulusları kendi içinde böler, uluslararası işbirliğini engeller ve halklar arasında siyasi gerilimlere yol açar; Uluslararası hukukun temel ilkelerine aykırıdır ve sonuç olarak uluslararası barış ve güvenliği ciddi şekilde bozmaktadır.*
- 3. Tarihsel olarak iktidardaki eşitsizliklerle bağlantılı olan, bireyler ve gruplar arasındaki ekonomik ve sosyal farklılıklarla pekiştirilen ve bugün hala bu tür eşitsizlikleri haklı çıkarmaya çalışan irksal önyargı tamamen gereksizdir.*

Bugün, insanların biyolojik olarak "ırklar" olarak sınıflandırılmasının hiçbir anlam ifade etmediği bilimsel olarak da kanıtlanmıştır. İnsanlığın uzun tarihi boyunca, bugün sadece bir tanesi hala hayatta olan birkaç insan türü olmuştur: Homo sapiens.

Bununla birlikte, göç kavramı içinde, ayrımcı bir belirteç olarak ırk yaygın kalmıştır. Göçün kendisine kesişimsel bir mercekten bakılması gerekirken, ırk ayrımcı mekanizmalarında ana itici güçtür. Neden "gurbetçiler" ve "göçmenler" arasında ayrım yapıyoruz? Sosyo-ekonomik ve irksal çağrışımlar nelerdir?

Bu konuyla ilgili daha derinlemesine ve kapsamlı bir açıklama için lütfen ekteki metni okuyun.

Başvuru

Seshadri-Dolandırıcılar, K. (2000). *Beyazlığı arzulamak. Lacancı Bir Irk Analizi*. Londra/New York, Routledge. ISBN 9780415192552

Birleşmiş Milletler (2002). *Durban Deklarasyonu ve Eylem Programı*. https://www.ohchr.org/sites/default/files/Documents/Publications/Durban_text_en.pdf

UNESCO (1978). *Irak ve Irk Önyargısı Bildirgesi*. <https://www.unesco.org/en/legal-affairs/declaration-race-and-racial-prejudice>

1.1.4 Bu zorlukların sınıfçılık, cinsiyetçilik ve yabancı düşmanlığı gibi diğer baskı biçimleriyle nasıl kesiştiğini keşfedin

Yüz yüze etkinlik

Öğrencilerin karşılaştığı ırkçılıkla ilgili zorlukların sınıfçılık, cinsiyetçilik ve yabancı düşmanlığı gibi diğer baskı biçimleriyle nasıl kesiştiğini keşfedin

İnsanlar farklı nedenlerle dezavantajlı duruma düşebilirler. Farklı ayrımcılık biçimleri bazen aynı anda ortaya çıkabilir veya birbiriyle örtüşebilir. Bu durumlarda, çoklu ayrımcılıktan bahsediyoruz. Bununla birlikte, bireysel faktörler yakından iç içe geçtiğinden, bu gerekçeler genellikle ayrı ayrı düşünülemez. Sadece bireysel ayrımcılık örneklerini toplamak, insanların ne ölçüde etkilendiğini yakalamak için yeterli olmayacaktır. Bunun yerine, genellikle bireysel yönler arasında karmaşık bir etkileşim vardır. Bu fenomen aynı zamanda kesişimsellik olarak da bilinir.

Örneğin, Müslüman ve kadın olan insanlar söz konusu olduğunda kültür, din, etnik köken ve cinsiyet arasındaki etkileşimde kesişimsel ayrımcılık görülebilir. Yaş, cinsel yönelim, cinsel kimlik ve sosyal statü gibi özellikler resmi daha da karmaşık hale getirebilir.

Günlük okul hayatınızdan öğrencilere/öğretmenlere karşı çoklu ayrımcılığın çeşitli örneklerini toplayın ve bu örneklerden birini küçük gruplar halinde tartışın: Hangi eşitsiz muamele söz konusudur? Ayrımcılıklar nasıl etkileşime giriyor?

Gerekirse, tartışmanızın sonuçlarını genel kurulda kısaca bildirin!

Ünite 1.1 [SD]. Toplumsal bir olgu olarak ırkçılığa giriş ve onu öğrencilerle ilgili farklı sistemler içinde bağlamsallaştırma

Bu Ünite, Kendi Kendine Öğrenmenin bir parçasıdır. Platformda ilgili dosyayı arayın

Ünite 1.2 [f2f+Akronize]. Çok etnikli, çok kültürlü bir bağlamda görünmez yapıları ortaya çıkarın ve anlayın

Bu Ünite, Kendi Kendine Öğrenmenin bir parçasıdır. Platformda ilgili dosyayı arayın

1.2.1 Açık ve Örtük (ilişkisel) Tutumlar [F2F Bölümü]

Çok etnikli ve çok kültürlü ortamlarda - iyi niyetli olsalar bile - görünmez tutum ve önyargı yapılarını nasıl taşıdığımızı anlamak için, her insan bu iki tür tutuma sahip olduğundan, açık ve örtük tutumlar arasındaki tanımları ve farkları anlamak çok önemlidir (Martinussen ve diğerleri, 2018).

Açık tutumlar: İfade etmeye hazır olduğumuz ve farkında olduğumuz tutumlar, açık tutumlarımız olarak bilinir. Dolayısıyla, bu ünite bağlamında, bir bireyin ifade etmeye hazır olduğu bir kişi veya grup hakkındaki bilinçli inanç ve duygulardır., Önyargılarımız açısından, açık tutumlar, bir kişi veya grup için bilinçli bir tercihin veya hoşnutsuzluğun ifadesi olabilir. Olumlu ya da olumsuz olabilen bu tutumlar, insanlara haksız muamele etmemize yol açabilir.(Nikolopoulou, 2023)

Örtük tutumlar: Örtük tutumlar otomatiktir ve bilinç için her zaman hazır değildir. Bunlar, bir kişi veya grup hakkındaki bilinçsiz çağrışımlar ve duygulardır. Birey farkına varmadan davranışı etkileyebilirler. Örtük önyargı daha inceliklidir ve bir kişinin kamuya açık olarak ifade ettiği görüşleriyle doğrudan çelişebilir. (Nikolopoulou, 2023)

İki önyargı biçimi arasında kısa bir karşılaştırma aşağıdaki şekilde verilmiştir:

Implicit vs. explicit bias

Implicit bias	Explicit bias
• Unconscious preference or aversion • Automatic reaction • Example: Teacher expects that English language learners (ELLs) will be poor writers.	• Conscious preference or aversion • Expressed openly • Example: Teacher only allows native English speakers to submit their writing to a contest.

Şekil 1:Kaynak: Scribbr (İngilizce)

Tutumların oluşturulması ve ölçülmesi

İlişkisel ve bilişsel değerlendirme mekanizmaları da dahil olmak üzere çeşitli süreçler, örtük ve açık tutumların oluşumunda rol oynar. Genel olarak konuşursak, tutumlar kişisel deneyimler, kültürel normlar ve sosyal etkiler yoluyla oluşturulur. Daha yakından baktığımızda, oluşumda aşağıdaki farklılıkları görebiliriz:

Açık tutumlar bilinçli düşünce ve yansıma yoluyla oluşturulur. Bireyler yeterli bilişsel kaynaklara ve motivasyona sahip olduklarında, bir kişi veya nesne hakkındaki bilgileri esasına göre değerlendirir ve açık bir tutum oluştururlar. Ayrıca, açık tutumlar, bir kişi hakkında açık ve net olan davranışsal bilgilerden güçlü bir şekilde etkilenebilir. Örneğin, birinin birçok iyi işi hakkında bilgi sahibi olmak, o kişiye karşı olumlu ve açık bir tutuma yol açacaktır. Bireyler ayrıca açık tutumları bilinçli olarak yönetme ve yeni bilgilere veya sosyal arzu edilirliliğe yanıt olarak bunları değiştirme veya kontrol etme yeteneğine de sahiptir. Dolayısıyla, bu tür tutumlar hem kişisel fikirler hem de toplumsal normlar tarafından şekillendirilen tutumlardır.

Örtük tutumlar ise çağrışımsal süreçlerle oluşur. Belirli uyaranların olumlu veya olumsuz deneyimlerle tekrar tekrar ilişkilendirilmesiyle gelişirler. Örneğin, damgalanmış bir gruptan bir kişiyi olumsuz bir bağlamda tekrar tekrar görmek, o gruba karşı olumsuz bir örtük tutum oluşturabilir. Ek olarak, ırk, obezite ve fiziksel çekicilik gibi özellikler, örtük tutumları güçlü bir şekilde etkileyebilecek sosyal grup ipuçları olarak hizmet eder. Bu ipuçları güçlüdür çünkü genellikle sosyal klişeler ve önyargılarla ilişkilendirilirler. Örneğin, aşırı kilolu bir birey, obezitenin olumsuz özelliklerle sosyal ilişkisi nedeniyle olumsuz bir örtük tutum ortaya çıkarabilir. Örtük tutumlar bilinçli farkındalık ve kontrol için daha az erişilebilir olduğundan, bilinçli farkındalık olmadan ilgili ipuçlarının varlığında otomatik olarak etkinleştirilebilirler.

İki tutum türü arasında ayırım yapmanın ve bunların nasıl oluştuğunun yanı sıra, bunların nasıl ölçülebileceğini ve ortaya çıkarılabileceğini anlamak da önemlidir. Bu yöntemlerden biri, **bireylerin farkında olmayabilecekleri veya ifşa etmek istemeyebilecekleri bilinçdışı veya örtük önyargıları ortaya çıkarmada özellikle etkili olan psikolojik bir test** olan Örtük İlişkilendirme Testi'dir (IAT⁷). Bu önyargılar genellikle bireyin farkında olmadan düşünceleri ve davranışları etkiler. Kavramlar (örneğin sosyal gruplar) ve değerlendirmeler (örneğin iyi veya kötü) arasındaki ilişkilerin gücünü ölçer. (797). ÖÇT'de katılımcılar, ekranda yanıp sönen kelimeleri veya resimleri sınıflandırmak zorunda oldukları bilgisayar tabanlı bir görevi tamamlarlar. Bu kelimeler veya resimler farklı kavramları ("hoş" veya "hoş olmayan" gibi) ve hedef grupları ("siyah" veya "beyaz" yüzler gibi) temsil eder. ⁸Testler aşağıdaki şekilde çalışır:

1. Eşleştirme Kavramları ve Kategorileri:

Kategoriler: Katılımcılardan kelimeleri veya resimleri kategorilere ayırmaları istenir. Örneğin, yaygın bir ÖÇT'de "İyi" ve "Kötü" ve "Siyah" ve "Beyaz" kategorileri kullanılabilir.

⁷ https://www.americanbar.org/groups/diversity/disabilityrights/resources/implicit_bias/

⁸ İşte iki test, örneğin:

<https://implicit.harvard.edu/implicit/takeatest.html>

<https://www.bitbrain.com/blog/implicit-association-test-iat>

Eşleştirme Görevleri: Bir deneme setinde, katılımcılardan "İyi" ile ilişkili bir kelime veya "Beyaz" ile ilişkili bir resim görürlerse bir tuşa basmaları ve "Kötü" ile ilişkili bir kelime veya "Siyah" ile ilişkili bir resim görürlerse başka bir tuşa basmaları istenebilir. Başka bir deneme setinde, eşleştirmeler değiştirilir, bu nedenle "İyi" "Siyah" ile ve "Kötü" "Beyaz" ile eşleştirilir.

2. Reaksiyon sürelerinin ölçülmesi:

Yanıt verme hızı: ÖÇT'deki temel ölçüt, katılımcıların kelimeleri veya resimleri sıralama hızıdır. Varsayım, insanların zihinlerinde daha yakından ilişkili olan kavramları eşleştirmede daha hızlı olacaktır.

Gecikme farklılıkları: Bir kişinin 'beyaz' ve 'iyi' arasında güçlü bir örtük ilişkisi varsa, görevde bir araya getirildiklerinde daha hızlı yanıt vermeleri muhtemeldir. Tersine, 'siyah' ile 'kötü'yü ilişkilendirmeye yönelik bir önyargıları varsa, 'siyah' ve 'iyi' eşleştirildiğinde tepki süreleri daha yavaş olacaktır.

3. Puan

Yanıt sürelerindeki fark: IAT puanı, farklı eşleştirme koşulları arasındaki ortalama yanıt süreleri karşılaştırılarak hesaplanır. Reaksiyon sürelerindeki daha büyük bir fark, daha güçlü bir örtük ilişkiyi gösterir.

Yorumlama: 'Beyaz' ile 'iyi' eşleştirildiğinde, 'Siyah' ile 'iyi' eşleştirildiğinden daha hızlı yanıt süresi, yanıt sürelerinin yönüne bağlı olarak Beyazların Siyahlara göre örtük bir tercihini gösterebilir veya bunun tersi de geçerlidir.

4. Temel Varsayımlar

Otomatik çağrışımlar: ÖÇT, iki kavram bir kişinin zihninde daha güçlü bir şekilde ilişkilendirildiğinde ve örtük tutumlarını yansıttığında daha hızlı tepkilerin ortaya çıktığı fikrine dayanır.

İstemsiz tepkiler: Görev hızlı yanıtlar gerektirdiğinden, insanların kontrol edemeyecekleri ve hatta farkında olamayacakları otomatik, bilinçsiz tutumlara dokunduğu düşünülmektedir.

AIT yaygın olarak bilinmesine rağmen, gerçekleştirilirken göz önünde bulundurulması gereken sınırlamaları da vardır. Bağlam duyarlılığı: Sonuçlar, kullanılan belirli görüntüler veya kelimeler ve hatta katılımcının mevcut ruh hali gibi bağlama bağlı olarak değişebilir. Ayrıca, ÖÇT, derneklerin göreceli gücünü ölçmede etkili olsa da, bu önyargıların kökenlerini mutlaka ortaya çıkarmaz veya açık ayrımcı davranışları öngörmez.

Önyargıların öğrencilerin etkileşimleri ve öğrenme çıktıları üzerindeki etkisi

Öğretmenlerdeki örtük önyargılar, yalnızca öğretmenlerin kime dikkat ettiklerini ve kimi görmezden geldiklerini değil, aynı zamanda öğrencileri nasıl değerlendirdiklerini de etkileyebilir. Övdükleri ve azarladıkları öğrencileri, ses tonlarını ve beden dillerini etkileyebilir. Önyargı, seçilen müfredatı ve sınıfta vurgulanan bakış açılarını

etkileyebilir. Hikayeler, kitaplar, konuk konuşmacılar ve diğer şeyler hakkındaki kararları etkileyebilirler. Örtük önyargılar, öğretmenlerin ve yöneticilerin öğrenci davranışlarına tepki verme şeklini de etkileyebilir ve bu da öğrencilerin ırksal ve etnik çizgiler boyunca disipline edilme biçiminde eşitsizliklere yol açabilir.⁹

Bu nedenle, örtük önyargılar, öğrenci etkileşimleri ve öğrenme sonuçları üzerinde çeşitli şekillerde önemli bir etkiye sahip olabilir, örneğin:

- **Değerlendirmede önyargı:** Öğretmenler bilinçsizce öğrencilerin yeteneklerini ırk veya cinsiyete göre farklı şekilde değerlendirebilir. Örneğin, bir öğretmen daha az yapıcı geri bildirim verebilir veya belirli öğrencileri daha az çağırabilir, bu da öğrenme fırsatlarını etkiler.
- **Disiplin yanlılığı:** Azınlık kökenli öğrenciler, akranlarıyla aynı davranış için daha sert bir şekilde disiplin cezasına çarptırılabilir, bu da orantısız uzaklaştırmalara veya okuldan atılmalara yol açabilir ve bu da akademik ilerlemelerini olumsuz yönde etkileyebilir.¹⁰

Bu nedenle örtük önyargı, eğitim ortamında adaletsizliğe - örneğin, önyargılı dile - ve ayrıca kurumsal veya sistemik adaletsizliğe (örneğin, ayrımcılık) neden olur.

1.2.2 Kişinin kendi örtük ve açık tutumları ve klişeleri arasındaki anlaşmazlık üzerine düşünmesi. [eşzamansız. bölüm]

Çoğu zaman açık ve örtük tutumlarımız birbiriyle çelişir - biz farkında olmadan bile. Aynı eğitim ortamlarındaki, özellikle çok kültürlü ve çok ırklı sınıflardaki öğretmenler için de geçerlidir. Örneğin, bir öğretmen adalete inanabilir, ancak bilinçsizce belirli bir etnik grup hakkında olumsuz klişelere sahip olabilir ve bu da kasıtsız, önyargılı davranışlara yol açar. Bilişsel uyumsuzluk - çelişkili inançlara sahip olmanın psikolojik rahatsızlığı - bir öğretmenin örtük ve sözlü görüşleri çatıştığında ortaya çıkabilir. Bu rakip inançları çözmeye yardımcı olabilecek bilgileri anlamaya yönelik artan bilişsel girişimler genellikle bu rahatsızlığın bir sonucudur¹¹. Bu gerilimleri kabul etmek, öğretmenlerin kendileri üzerinde daha derinlemesine düşünmelerine olanak tanır, bu da önyargıyı kontrol etmek ve kapsayıcı bir sınıfı teşvik etmek için çok önemlidir.

Ek olarak, **sınıf etkileşimleri hakkında günlük tutmak gibi düzenli kendini yansıtmayı, öğretmenlerin davranışlarının açık inançlarıyla uyumlu olmadığı anları belirlemelerine yardımcı olabilir.**¹² Ayrıca, akranlardan geri bildirim almak veya öğrencilerin tepkilerini gözlemlemek, davranıştaki tutarsızlıkları vurgulayarak örtük önyargıların daha derin bir şekilde araştırılmasına yol açabilir. Benzer şekilde, **Örtük İlişkilendirme Testi (IAT)**¹³ gibi testler, örtük önyargıyı ortaya çıkarmaya ve

⁹ <https://manoa.hawaii.edu/implicit/implicit-bias-and-education/>

¹⁰ <https://manoa.hawaii.edu/implicit/implicit-bias-and-education/>

¹¹ <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0022103108001145?via%3Dihub>

¹² <https://schools.utah.gov/ulead/uleadfiles/reports/topicoverview/Three%20Steps%20to%20Address%20Implicit%20Biases%20and%20Improve%20Equity.pdf>

¹³ <https://implicit.harvard.edu/implicit/germany/takeatest.html>

eğitimcilerin inançları ve eylemleri arasındaki olası çatışmaların farkında olmalarına yardımcı olabilir. Çeşitlilik **ve kapsayıcılık konusunda sürekli mesleki gelişime**¹⁴ katılmak da önemlidir. Öğretmenler, kişinin dünya görüşünün farklı insanlarla ve yerlerle olan etkileşimlerini nasıl etkilediğini ve kişisel inanç sistemlerinin nasıl geliştiğini düşünmek için duraklamalıdır.¹⁵ Atölye çalışmaları ve kurslar gibi kaynaklar, önyargıları etkili bir şekilde yönetmek ve adil bir sınıf ortamı yaratmak için öğretmenleri ihtiyaç duydukları bilgi ve araçlarla donatabilir. Açık gibi görünen ancak göz ardı edilmemesi gereken bir başka yöntem de kendimizden farklı olan insanlarla **fikir alışverişinde bulunmak ve zaman geçirmektir**. Bu, önyargıların ve yanlış anlamaların parçalanmasına ve çok ırklı bir sınıfta belirli durumlarla nasıl başa çıkılacağına dair onlardan ipuçları alınmasına yol açabilir.

Maryland Eyalet Eğitim Derneği'ne göre, eğitimciler bilinçsiz önyargıyı keşfetmek ve ele almak için aşağıdaki adımları (ÖÇT'yi yürüttükten sonra) kullanabilirler:

1. **Kişisel hikayenizi keşfedin:** Yetiştirilme tarzınız, erken yaşam deneyimleriniz ve değerlerinizi ve davranışlarınızı etkileyen kurumlar üzerinde düşünün. Bu adım, çocukluğunuz, kültürel etkileriniz ve karşılaştığınız klişelerle ilgili soruları yanıtlamayı içerir. Önyargılarınızın köklerini anlamak, onları ele almak için çok önemlidir.¹⁶
2. **Alternatif açıklamalar arayın:** Eğitimciler, öğrencilerle olan etkileşimlere ilişkin ilk yorumlarını sorgulamaya teşvik edilir. Bu, gözlemlenenler hakkında kritik sorular sormayı, alternatif yorumları göz önünde bulundurmamayı ve öğrencinin bakış açısını anlamayı içerir. Bunu yaparak, eğitimciler bilinçsiz önyargıyı azaltabilir ve farklı bakış açılarına daha açık olabilirler.
3. **Bu konuda okumak:** Kişinin kendisinininkinden farklı bakış açıları sunan kitapları okumak, anlayışı genişletmeye ve önyargıyı azaltmaya yardımcı olabilir. Eğitimciler, önyargılı oldukları konuların bir listesini yapmaya ve bu önyargılara meydan okuyan kitapları seçmeye teşvik edilir.

Son

Özetlemek gerekirse, öğretmenler örtük ve açık tutumlar arasında ortaya çıkan çatışmaları anlayıp çözerek daha kapsayıcı ve eşitlikçi bir öğrenme ortamı oluşturabilirler. Bu, karar vermedeki potansiyel önyargıların farkında olmayı ve etkilerini azaltmak için proaktif adımlar atmamayı içerir. Öğretmenler, tüm öğrencilerin eşit katılımını teşvik etmek, çeşitlilik hakkında açık konuşmaları kolaylaştırmak ve rutin olarak kendi öğretim yöntemleri üzerinde düşünmek gibi taktikler kullanabilirler. Sonuç olarak, kapsayıcı bir sınıf iklimi oluşturmak isteyen öğretmenlerin örtük ve açık tutumlar arasında var olan gerilimleri tanımaları ve çözmeleri gerekmektedir.

¹⁴ Bazı kaynakların, araçların ve kitapların bir listesini burada bulabilirsiniz: <https://www.nea.org/resource-library/implicit-bias-microaggressions-and-stereotypes-resources>

¹⁵ <https://www.nafsa.org/ie-magazine/2020/8/4/strategies-countering-unconscious-bias-classroom>

¹⁶ Bu adımla ilgili yansıtma soruları dokümanın 8. sayfasında bulunabilir: https://www.cep.ngo/uploads/1/1/2/5/11252849/msea_educator_self_assessment_1_.pdf

Öğretmenler, öz değerlendirme, yansıtma ve mesleki gelişime katılarak önyargılarını daha etkili bir şekilde yönetebilir ve her öğrenciye adil davranılmasını sağlayabilir.

Ünite 1.2 [SD]. Çok etnikli, çok kültürlü bir bağlamda görünmez yapıları ortaya çıkarın ve anlayın

Bu Ünite, Kendi Kendine Öğrenmenin bir parçasıdır. Platformda ilgili dosyayı arayın

Ünite 1.3 [f2f + Asenkron]. Etnisite – Irk ve Ötekinin Kavramsallaştırılması

1.3.1 Güç ve ayrıcalık hiyerarşilerini güçlendiren "İkili Muhalefeti" anlayın

"İkili muhalefet" kavramı, köklü fikirlerin ve inançların ne kadar derinlere inebileceğini ve bir tanımı ayrıcalıklı hale getirerek ve diğerini marjinalleştirerek ayrımcılığı ve sosyal adaletsizliği güçlendirmeye katkıda bulunabileceğini göstermektedir.

İnsanların dünyadaki gerçeklik algısı dil ile yakından bağlantılıdır.¹⁷ Anlam olarak zıt olan ilgili terim veya kavram çiftlerine "ikili karşıtlık" denir. Bu, iyi/kötü, sıcak/soğuk, rasyonel/duygusal veya sağ/sol gibi iki karşıt kavram arasındaki karşıtlığı kullanarak örgütleyen ve yapılandıran tarihsel olarak evrimleşmiş düşünce sistemimize karşılık gelir. Örneğin, ikili bir (erkek ve kadın) olarak cinsiyet kavramı doğal, biyolojik bir veri değil, tarihsel, kültürel ve dini etkilerle şekillenen sosyal bir yapıdır. Cinsiyetin bu ikili görüşü birçok toplumda o kadar derine yerleşmiştir ki, TUTOR Uzmanlık Kursu 2'de ayrıntılı olarak açıklayacağımız gibi, genellikle doğal veya kaçınılmaz görünmektedir

Örnekler:

- "Eril" ve "dişil" ikili karşıtlığında, eril genellikle güçlü, rasyonel ve baskın olarak nitelendirilirken, dişil zayıf, duygusal ve ikincil olarak görülür. Bu ikilik, ataerkil yapıları destekler ve kadınların sosyal, politik ve ekonomik olarak ikincilleştirilmesini meşrulaştırır ve aradaki kimlikleri reddeder.
- Sömürgeci bağlamlarda, "uygarlık" ve "vahşet" arasındaki ikili karşıtlık, sömürge yönetimini meşrulaştırmaya ve sömürgeleştirilenleri aşağı olarak göstermeye hizmet etti.
- "Siyah" ve "beyaz" ten rengi arasındaki sözde ikilik, ırkçılık araştırmalarında önemli bir rol oynamaktadır. Yerleşik ve algılanan ikili ikiliklerin, sosyal iktidar yapısını beyaz çoğunluk/üstünlük lehine sürdürdüğü ve meşrulaştırdığı iddia edilmektedir. Örneğin, siyahlar beyazlardan daha aşağı olarak algılanmaya devam ediyor ve ırkçılık söyleminde beyaz ve siyahın ikili karşıtlığı tekrar tekrar

¹⁷ Ayrıca bakınız TUTOR Giriş Kursu, Ünite 1.1, Dilin Gücü

yaratılıyor. Black Lives Matter (Siyahların Hayatı Değerlidir) hareketi, ABD'de PoC'ye karşı ırkçılığın sıradanlığının, yaygınlığının ve öldürücü sonucunun öfkesini ve acısını tüm dünyaya taşıdı ve PoC'ye karşı ırkçılıkla ilişkilendirilen beyazlığın ve beyaz konumlu insanların ayrıcalıkları etrafındaki söylemi daha geniş bir kamuoyuna ve ana akım medyaya taşıdı.¹⁸

İkili karşıtlıkların hiyerarşik düzenlemesi yoluyla, "öteki" taraf kolayca aşağı veya daha az değerli olarak tasvir edilebilir, damgalanabilir ve marjinalleştirilebilir. Kategoriler, gücün toplumda eşit olmayan bir şekilde dağıtıldığı temelinde oluşturulur. Güce sahip olan gruplar ayrıcalıklıdır, yani kaynaklara, güce ve sosyal avantajlara (daha iyi) erişim sağlarlar. Hiyerarşik düzende daha az değerli olduğu düşünülen gruplar, örneğin siyasi veya ekonomik yetersiz temsil veya daha az eğitim fırsatı nedeniyle boyun eğdirilir, sistematik olarak dışlanır veya dezavantajlı hale getirilir.

İkili karşıtlıklar, algılanan kimliklerden, sosyal rollerden ve hiyerarşilerden kaynaklanan güç yapılarının kurulmasında ve sürdürülmesinde merkezi bir rol oynamaktadır. Bunları sürdürmek ve pekiştirmek için güçlü araçlar, yukarıda bahsedilen dil ve performans, yani bireylerin, grupların ve kurumların davranışları, normları ve uygulamalarıdır. Eşitsizliğin yeniden üretimi, sistemik engellerin marjinal grupların ayrıcalıklı muadilleriyle aynı düzeyde başarı veya tanınma elde etmelerini engellediği eğitim, iş dünyası ve siyaset gibi çeşitli sosyal kurumlarda belirgindir. Yukarıda açıklanan tekrarlayan mekanizmalar, sosyal hiyerarşilerin doğallığı, normalliği ve hatta kaçınılmazlığı duygusu yaratır; Üstünlük "doğuştan gelen" ya da en azından "hak edilmiş" gibi görünüyor. Bir şey norm haline geldiğinde, sorgulamak ve kırmak daha zordur.

1.3.2 İrsal Mikro Saldırganlıklar ve bireyler üzerindeki kümülatif etki hakkında bilgi edinin

Mikro saldırganlık terimi, 1970'lerde Amerikalı bir psikiyatrist olan Chester Pierce tarafından tanıtıldı ve görünüşte zararsız olmalarına rağmen, derin bir psikolojik etkiye sahip olabileceklerini vurguladı.

Makro saldırganlıkların, yani açıkça ırkçılık veya insan düşmanlığı tarafından motive edilen eylemlerin veya yapıların aksine, mikro saldırganlıklar,¹⁹ özellikle marjinal gruplardan insanların kendilerini dışlanmış veya değersiz hissetmelerine yol açabilecek ince, genellikle bilinçsiz eylemler veya ifadelerdir. Bunlar sorular, yorumlar veya sözlü olmayan davranışlar şeklinde ifade edilebilir. Sorunları öncelikle günlük doğalarında ve kendilerini ifade edenler tarafından genellikle incitici olarak algılanmamalarında yatmaktadır.

¹⁸ Black Lives Matter hareketi, George Floyd'un beyaz bir polis memuru tarafından öldürülmesiyle tetiklendi ve bu 9 dakika 29 saniyelik üzücü bir videoda yakalandı.

¹⁹ Hollandalı bir sosyolog ve ırkçılık karşıtı araştırmacı olan Philomena Essed, etnik azınlıkların karşılaştığı ince ve günlük ırkçılık biçimlerini tanımlamak için "günlük ırkçı" deneyimler kavramını ortaya attı (bakınız Essed 1991)

İrkçi mikro saldırganlıklar, etnik kökenleri nedeniyle insanlara yöneltilen bu ince saldırıların özel bir biçimidir. Bunun bir örneği, beyaz olmayan bir kişiye "Gerçekten nerelisin?" diye sormak olabilir, bu da kişinin söz konusu ülkede doğup büyümüş olsa bile toplumun tam bir üyesi olarak algılanmadığı anlamına gelir.

Bu tür mikro saldırganlıklar bireysel durumlarda önemsiz gibi görünse de, toplamda önemli bir yük olabilir. Etkilenenlerin kendilerini marjinalleşmiş hissetmelerine ve sürekli olarak farklı olarak algılandıklarının veya tam olarak kabul edilmediklerinin hatırlatılmasına katkıda bulunurlar. Bu tür mikro saldırganlıklara tekrar tekrar maruz kalmak, etkilenenler için stres, kaygı, düşük benlik saygısı ve depresyona neden olarak uzun vadeli zihinsel sağlık sorunlarına yol açabilir.

1.3.3 Etnik azınlıkları öteki olarak analiz edin: ırksallaştırılmış veya etnikleştirilmiş etiketler, stereotipler ve önyargılar

Kimlik, temel bir insan ihtiyacının, yani aidiyet ve sosyal tanınma ihtiyacının bir ifadesidir (cf. Butler 1990). Bu ihtiyaç, bir yandan saygınlık sağlayan, diğer yandan hem üyeleri hem de topluluk içinde değer verilen gruplara üyelikle de körüklenir. Bu bağlamda, kimlik oluşturma süreci aynı zamanda kendini diğerlerinden ayırmayı da içerir. Farklılaşma, aidiyet gibi, kimliğin içsel bir parçasıdır ve bu nedenle, diğer kimliklerin değersizleştirilmesiyle eşlik etmediği sürece başlangıçta sorunlu değildir.

Bununla birlikte, sınır çizme aynı zamanda "öteki" nin basmakalıp algılarına ve önyargı gibi ayrımcı tutumlara yol açabilir ve bu da devalüasyon ve reddedilme ile sonuçlanabilir. Bu, her şeyden önce, üyelikler zarar görmüş veya yetersiz tanınma ile ilişkili olarak deneyimlendiğinde ortaya çıkar. Her şeyden önce, hangi grubun değersizleştirileceği ve reddedileceği, toplumsallaşma sürecinde edinilen tutumlara, sosyal ve ekonomik duruma ve hakim siyasi söyleme bağlı öznel bir düzeye bağlıdır. İnsanları değersizleştirmek için kullanılan belirteçler bağlama ve duruma bağlıdır. Göç bağlamında kültürel ırkçılık ve İslamofobi rol oynarken, etnik ırkçılık veya cinsiyetçilik entegrasyon söylemlerindeki devalüasyona hakim olabilmektedir. Özellikle etnik ve ırkçı etiketler sıklıkla kullanılır ve "etnik çoğunluğa" karşı bir "etnik azınlık" fikrini inşa eder.

"Etnoçoğulculuk" anlatısında Yeni Sağ, etnisitelerin ve kültürlerin paralel olarak var olabileceği, ancak ulus devletler içinde karışmalarının ve bir arada yaşamalarının her ne pahasına olursa olsun önlenmesi gerektiği fikrini yaratır. Bu aynı zamanda göçmenlerin ve sığınmacıların kısıtlanmasını ve reddedilmesini ve birkaç nesil önce göç eden insanların değersizleştirilmesini (göçmenlik) haklı çıkarır.

Sonuç olarak, "etnik azınlık" olarak kabul edilen gruplar "öteki" olarak değersizleştirilmektedir. Etnik olarak tanımlanan azınlığın bu ötekileştirilmesi, farklı şekillerde değersizleştiren farklı etiketlerin tekrar tekrar kullanılması yoluyla gerçekleşir. Sadece etnik köken değil, kültür, dil, din ve ten rengi de değersizleştirilebilir.

Bu, klişeleri sürdürmeye, önyargıları güçlendirmeye ve "egemen toplumu" meşrulaştırmaya hizmet eder.

1.3.4 Bu yapılar içindeki kimliğin karmaşıklığını ve akışkanlığını keşfedin.

Kimlik, önceden belirlenmiş, doğal veya tarafsız bir kavram değil, daha büyük toplumsal gelişmelerden ve bireysel eylemlerden etkilenen sosyal bir olgudur. Kesişimsellik, kültürel anlatılar ve kolektif hafıza gibi çeşitli faktörlerin etkileşimi ile sürekli olarak şekillenir ve yeniden şekillenir, bu da onu insan varoluşunun akışkan ve dinamik bir yönü haline getirir. Kimlik, farklı sosyal bağlamlarda sürekli olarak müzakere edilir ve her zaman değişime tabidir.

Bu karmaşıklığı anlamamanın en önemli yollarından biri, kimliklerin yalnızca etnik köken, cinsiyet, yaş, cinsellik ve sosyal sınıf gibi farklı sosyal kategoriler tarafından nasıl şekillendirildiğini değil, aynı zamanda ayrıcalık ve marjinalleşmenin belirli kimlik kesişimlerine bağlı olarak bireyler için farklı şekilde tezahür ettiğini araştıran kesişimsellik kavramıdır. Kimliğin akışkanlığı, kimliğin farklı sosyal bağlamlarda kendini gösterme biçiminde de belirgindir. Sosyal duruma bağlı olarak, bir kişinin doğasının ve davranışının farklı yönleri ön plana çıkabilir veya arka plana çıkabilir ve bunlar, örneğin iş yerinde üstlere karşı meslektaşlara karşı farklı şekilde algılanabilir.

Akışkan ve sürekli değişen kimlik kavramı, etnisite, etnisite ve cinsiyet gibi kategorilerin kendilerinin istikrarlı olmaması gerçeğiyle daha da karmaşık hale gelir. Bu kategoriler sosyal olarak müzakere edilir ve kültürel ve tarihsel bağlamlardan etkilenir. Örneğin, 'etnisite' kavramı, değişen sosyal normlara ve güç yapılarına dayalı olarak zaman içinde farklı etnik grupların yeniden sınıflandırılmasıyla gelişti. Kimlik inşası, sosyolog Maurice Halbwachs tarafından popüler hale getirilen ve tarihçiler Aleida ve Jan Assmann tarafından daha da geliştirilen bir kavram olan 'kolektif hafıza' tarafından da şekillendirilir. Kolektif hafıza, bir grubun aile, topluluk ve ulusal kurumlar gibi sosyal yapılar aracılığıyla sürdürülen ve aktarılan ortak anılarını ifade eder. Bu anılar sadece kişisel anılar değil, aynı zamanda ulusal bir kimliğin inşasına katkıda bulunan sosyal normlar, kültürel anlatılar ve kurumsal uygulamalarla şekillenir. Örneğin, ulusal bayramlar, anıtlar ve tarih kitapları, geçmişin belirli yorumlarını güçlendirirken diğerlerini marjinalleştirerek kolektif hafızayı geliştirmede çok önemli bir rol oynamaktadır. Bu süreç boyunca, sosyal normlar ve kültürel anlatılar, grup içindeki bireyin kimliğine gömülü hale gelir. Bununla birlikte, bir toplumdaki farklı grupların geçmişe dair farklı anıları olabilir ve bu da çelişkili ulusal kimlik algılarına yol açabilir.

1.3.5 "Göçmen" ve "Etnik Azınlık" tanımları üzerinde gezinin ve düşünün.

"Göçmen" ve "etnik azınlık" terimlerini tanımlamak, yasal, sosyal veya kültürel perspektife bağlı olarak farklı yorumlandıkları için bir zorluktur. Örneğin, "göçmen" terimi, daha iyi fırsatlar veya güvenlik için bir ülkeden diğerine taşınan birine atıfta bulunabilir ve bu genellikle Küresel Güney'den Küresel Kuzey'deki daha zengin ülkelere taşınan insanlarla ilişkilendirilir. Bu terim genellikle düşük sosyo-ekonomik statü ve

ayrımcılık ve yasal engeller gibi potansiyel zorluklar gibi olumsuz çağrışımlarla ilişkilendirilir. Buna karşılık, "gurbetçi" terimi genellikle Batı ülkelerinden yurtdışına taşınan ve genellikle ayrıcalıklı ve daha yüksek bir sosyal statüye sahip olarak görülen kişileri ifade eder. Bu ayrım daha geniş bir güç farkını vurgulamaktadır: Batı'dan gelen insanlar, hareketlilikleri için memnuniyetle karşılanan ve kutlanan küresel vatandaşlar olarak görülürken, küresel Güney'den gelen insanlar genellikle bir yük veya tehdit olarak görülüyor. Bu dilsel ayrım, etnisite ve ayrıcalık hakkındaki temel varsayımları yansıtır ve tarihsel güç dinamiklerinin küresel hareketlilik algılarını nasıl şekillendirmeye devam ettiğini gösterir. Örneğin, Fransa'ya taşınan Polonyalı bir kişi "göçmen" olarak etiketlenilebilirken, Mısır'a taşınan aynı kişi "göçmen" olarak görülebilir ve bu etiketlerin bağlamsal olduğunu ve mevcut güç yapılarından etkilendiğini vurgulayabilir.

"Etnik azınlıklar" kavramı da benzer şekilde tarihsel miraslara ve güç dengesizliklerine bağlıdır. Genellikle, Batılı olmayan kültürleri baskın, genellikle beyaz, ataerkil bir norma karşı "öteki" olarak konumlandırılan çoğunluk merkezli bir dünya görüşünü yansıtır. Bu dinamik, belirli etnik grupların romantikleştirilmesine veya fetişleştirilmesine, kültürel uygulamalarının sosyo-politik bağlamlarından sıyrılmasına ve ayrımcılık ve ekonomik haklardan mahrum bırakma gibi sistemik sorunların maskelenmesine yol açabilir. Örneğin, etnik azınlıklardan gelen geleneksel kıyafetler veya sanatlar "egzotik" çekicilikleri nedeniyle kutlanabilirken, bu grupların karşılaştığı temel mücadeleler göz ardı edilir. Bu tür "pozitif" kimlik anlatıları genellikle neyin iyi ya da güzel olarak kabul edildiğini tanımlayan ve bu etiketleri başkalarına atfeden baskın gruplar tarafından belirlenen normlar içinde inşa edilir. Bu süreç boyunca, diğer etnik azınlıklar geri kalmış veya sorunlu olarak tasvir edilerek marjinalleştirilebilir ve genellikle yoksulluk, suç veya sosyal istikrarsızlıkla ilişkilendirilebilir. Bazı azınlıkların egzotikleştirildiği ve diğerlerinin marjinalleştirildiği bu ikilik, mevcut güç yapılarını güçlendirir ve baskın grubun kontrolü elinde tutmasına izin verir. Egzotikleştirme kültürel farklılıkları etkisiz hale getirirken, marjinalleştirme dışlamayı ve kontrolü meşrulaştırır. Dahası, etnik azınlıklar genellikle çifte gerçeklikle karşı karşıyadırlar: turizm veya sanat gibi belirli bağlamlarda kültürel farklılıkları nedeniyle kutlanırken, aynı zamanda ekonomik veya siyasi alanlarda marjinalleştirilirler. Bu ikili süreç, hem kutlandıkları hem de dışlandıkları bir sosyal manzarada gezinirken deneyimlerini karmaşıklştırıyor ve çağdaş toplumdaki güç, kültür ve kimliğin karmaşık etkileşimini vurguluyor.

Bu dinamik, medya tasvirlerine, siyasi tartışmalara ve günlük dile yansır ve kurumların ve bireylerin etnik azınlıklarla başa çıkma şeklini şekillendirir.

Bibliyografya

Austin, J. L. (1962). *Kelimelerle Bir Şeyler Nasıl Yapılır*. Oxford Üniversitesi Yayınları. https://ia801204.us.archive.org/21/items/austin-how-to-do-things-with-words/Austin%2C%20how%20to%20do%20things%20with%20words_text.pdf

Çan, D. (1992). *Kuyunun dibindeki yüzler: ırkçılığın kalıcılığı*. İçinde: Zenci Tarihi Dergisi Cilt 78, No. 2, bahar 1993. <https://www.journals.uchicago.edu/doi/10.2307/2717451>

Bhabha, H. K. (1994). *Kültürün yeri*. Routledge.
<https://www2.tf.jcu.cz/~klapetek/bha.pdf>

Uşak, Judith (1990). *Cinsiyet sorunu*. Routledge.
https://lauragonzalez.com/TC/BUTLER_gender_trouble.pdf

Crenshaw, K. (1989). *İrk ve Cinsiyetin Kesişimi: Ayrımcılık Karşıtı Doktrinin, Feminist Teorinin ve İrkçilik Karşıtı Politikanın Siyah Feminist Bir Eleştirisi*. Chicago Üniversitesi Hukuk Forumu: Cilt 1989: İss. 1, Madde 8.
https://chicagounbound.uchicago.edu/uclf/vol1989/iss1/8/?utm_source=chicagounbound.uchicago.edu%2Fuclf%2Fvol1989%2Fiss1%2F8&utm_medium=PDF&utm_campaign=PDFCoverPages

Davis, A. Y. (1981). *Kadın, İrk ve Sınıf*. Rastgele Ev. <https://legalform.blog/wp-content/uploads/2017/08/davis-women-race-class.pdf>

Delgado, R. ve Stefancic, J. (2001). *Eleştirel İrk Teorisi: Bir Giriş*. NYU Basın.
<http://www.jstor.org/stable/j.ctt9qg26k>

Derrida, J. (1967). *Grammatoloji*. Hopkins Üniversitesi Yayınları.
https://monoskop.org/images/8/8e/Derrida_Jacques_Of_Grammatology_1998.pdf

Du Bois, W.E.B. (1903). *Siyah Halkın Ruhlarında*. <https://etc.usf.edu/lit2go/203/the-souls-of-black-folk/>

Essed, P. (1991). *Gündelik İrkçiliği Anlamak: Disiplinlerarası Bir Teori*.
<https://doi.org/10.4135/9781483345239>

Korteweg, A. C. ve Yurdakul, G. (2021). *Liberal feminizm ve postkolonyal farklılık: Fransa, Hollanda ve Almanya'da başörtüsü tartışması*. Sosyal Pusula.
<https://journals.sagepub.com/doi/pdf/10.1177/0037768620974268>

McIntosh, P. (1989). *Beyaz ayrıcalık: görünmez sırt çantasını ambalajından çıkarmak*.
https://med.umn.edu/sites/med.umn.edu/files/2022-12/White-Privilege_McIntosh-1989.pdf

Ünite 1.3 [SD]. Etnisite – Irk ve Ötekinin Kavramsallaştırılması

Bu Ünite, Kendi Kendine Öğrenmenin bir parçasıdır. Platformda ilgili dosyayı arayın

Ünite 1.4 [Asenkron] Kültürleştirme ve "kültür"ün tanımlanması

1.4.1 Kültürün kavramsallaştırılması: Kültürü, bireylerin kimliklerini ve etkileşimlerini şekillendiren karmaşık bir ortak inançlar, değerler, gelenekler ve davranışlar sistemi olarak tanımlayın.

Kültürün Tanımları

"Kültür" terimi çeşitli bağlamlarda kullanılır ve genellikle seyretilmesine yol açar. "Kültür" kelimesinin kökeni Latince "colere" (yetiştirmek, işlemek), "cultura" ve "cultus" (tarım, yetiştirme, toprak işleme ve tarım arazilerinin rafine edilmesi) kelimelerinden gelir²⁰. Bu tarımsal kök, tüm kültür kavramlarının merkezi bir yönünü vurgular: insan müdahalesi olmadan doğal olarak var olanın aksine "insanlar tarafından yaratılan" olanı ifade ederler. Modern kültür kavramı, tarımsal faaliyetlerden "insan yaşamının bireysel ve toplumsal ön koşullarının pedagojik, bilimsel ve sanatsal 'yetiştirilmesini'" (Encyclopedia Britannica) (Merriam-Webster) kapsayacak şekilde genişlemiştir.

Kültürün 164'ten fazla tanımı vardır²¹. Britannica Ansiklopedisi'ne göre kültür, "dil, fikirler, inançlar, gelenekler, kodlar, kurumlar, araçlar, teknikler, sanat eserleri, ritüeller ve törenler" gibi unsurları içerir²². "Kültür" terimi, antropoloji, sosyoloji ve günlük yaşam dahil olmak üzere çeşitli konularda ve bağlamlarda kullanılır ve anlayışı buna göre değişir.

İşte farklı tanımlar için bazı örnekler:

Antropolojik Tanımlar: Edward Burnett Tylor kültürü "bilgi, inanç, sanat, hukuk, ahlak, gelenek ve insanın toplumun bir üyesi olarak edindiği diğer yetenek ve alışkanlıkları içeren karmaşık bütün" olarak tanımladı. Bu tanım, insan uygulamalarına geniş ve bütünleştirici bir bakış açısını vurgulamaktadır²³.

Sosyolojik Tanımlar: Dil Edinimi İleri Araştırma Merkezi (CARLA), kültürü "sosyalleşme süreci yoluyla öğrenilen ortak davranış ve etkileşim kalıpları, bilişsel yapılar ve

²⁰ <https://www.bpb.de/lernen/kulturelle-bildung/59917/vielfalt-der-kulturbegriffe/>

²¹ <https://www.britannica.com/topic/culture>

²² <https://www.britannica.com/topic/culture>

²³ [Sosyal Sci LibreTexts](#)

duygusal anlayış" olarak tanımlar. Bu bakış açısı, kültürün paylaşılan ve öğrenilen yönlerine odaklanarak, bir topluluk içindeki sosyal davranışları ve bilişsel çerçeveleri nasıl şekillendirdiğini vurgular²⁴.

Psikolojik Tanımlar: Geert Hofstede, kültürü "bir insan kategorisinin üyelerini diğerinden ayıran zihnin kolektif programlaması" olarak tanımladı. Bu tanım, kültürü, insanların nasıl düşündüğünü, hissettiğini ve davrandığını etkileyen, kültürel farklılıkların psikolojik ve bilişsel boyutlarının altını çizen bir dizi zihinsel program olarak görür²⁵.

Kültür nasıl ortaya çıkar ve gelişir?

Kültür ancak bireylerin etkileşimi ve değişimi içinde gelişir ve somut hale gelir. Bu dinamik süreç, kültürün statik bir varlık olmadığı, daha ziyade insan etkileşimleri ve toplumsal değişimlerden etkilenen gelişen bir sistem olduğu fikrine dayanmaktadır. Bu şu şekilde çalışır:

1. Sosyal Etkileşim ve Kültürel Oluşum Kültür temelde sosyal bir yapıdır. Bireylerin kültürlerinin normlarını, değerlerini ve uygulamalarını öğrenmeleri ve sürdürmeleri sosyal etkileşimler yoluyla olur (Kültürleşme). Bu etkileşimler aileler, okullar, işyerleri ve topluluklar gibi çeşitli ortamlarda gerçekleşir. İletişim ve paylaşılan deneyimler yoluyla insanlar kültürel anlamları ve uygulamaları müzakere eder ve güçlendirir. Örneğin, aile gelenekleri, üyeler etkileşime girdikçe ve değişen koşullara uyum sağladıkça nesiller boyunca aktarılır ve değiştirilir.

2. Değişim ve Kültürel Adaptasyon Kültürel değişim, ticaret, göç veya küreselleşme yoluyla olsun, kültürün gelişiminde çok önemli bir rol oynar. Farklı kültürel geçmişlere sahip bireyler etkileşime girdiğinde fikirleri, gelenekleri ve teknolojileri paylaşırlar. Bu değişim, yeni kültürel unsurların mevcut kültürel çerçevelere entegre edildiği kültürel adaptasyona yol açar. Örneğin, kozmopolit şehirlerde farklı mutfak geleneklerinin kaynaşması, sakinlerinin çeşitli etkilerini yansıtan yeni yemek kültürleri yaratır.

3. Kimlik ve Kültürel Dinamikler: Etkileşim ve değişim, bireysel ve kolektif kimlikleri de etkiler. Bireyler farklı kültürel bağlamlarla etkileşime girdikçe, genellikle birden fazla kültürden unsurları bir araya getirerek kimliklerini müzakere ederler. Bu süreç, kültürün akışkanlığını ve melezliğini vurgular. Bir birey, bağlamına bağlı olarak farklı kültürel yönlerle özdeşleşebilir - örneğin uluslararası bir ortamda Avrupalı, ulusal bir bağlamda Avusturyalı veya yerel bir bağlamda Viyanalı olmak gibi. Bu kimlikler, devam eden etkileşimler ve değişimler yoluyla şekillenir ve yeniden şekillendirilir.

4. Kültürel Uygulamalar ve Paylaşılan Deneyimler Kültürel uygulamalar, bireylerin ortak deneyimleri aracılığıyla somut hale gelir. Festivaller, ritüeller

²⁴ [CARLA \(TÜRKÇE\)](#)

²⁵ [Antromani](#)

ve törenler, kültürün belirli sosyal bağlamlarda nasıl somutlaştırıldığının örnekleridir. Bu etkinlikler, bireylerin kültürel kimliklerini ifade etmeleri ve güçlendirmeleri için bir alan sağlar. Örneğin, ulusal bayramlar ve halka açık kutlamalar toplulukları bir araya getirerek bireylerin kolektif bir kültürel deneyime katılmalarına ve katkıda bulunmalarına olanak tanır.

5. Sürekli Öğrenme ve Öğrenmeyi Unutma : Bireylerin etkileşimi ve değişimi, sürekli kültürel öğrenmeyi ve öğrenmeyi unutmayı da kolaylaştırır. İnsanlar yeni fikirler ve uygulamalarla karşılaştıklarında, modası geçmiş olanları öğrenirken yeni kültürel normları öğrenerek uyum sağlamalıdır. Bu süreç, kültürel evrim ve kültürel uygulamaların sürdürülebilirliği için gereklidir. Kültürün değişen sosyal ve çevresel bağlamlara uygun ve duyarlı kalmasını sağlar.

Kültür neden önemlidir?

Kültür, bireyleri ve toplumları çeşitli şekillerde derinden etkiler:

- **Kimlik ve Aidiyet:** Kültür, kimlik ve aidiyet duygusu sağlar. İnsanlar genellikle paylaşılan kültürel uygulamalarda, değerlerde ve inançlarda rahatlık ve topluluk duygusu bulurlar.
- **Davranış ve Sosyal Normlar:** Kültür, davranışı ve sosyal normları şekillendirir. Bir toplumda neyin kabul edilebilir ve kabul edilemez olarak kabul edildiğini belirler, yasaları, gelenekleri ve günlük etkileşimleri etkiler.
- **İletişim:** Kültür, dil, sözsüz ipuçları ve görgü kuralları dahil olmak üzere iletişim tarzlarını etkiler. Bu, anlamayı kolaylaştırabilir veya kültürler arası etkileşimlerde yanlış anlamalara yol açabilir.
- **Yenilik ve İlerleme:** Kültürel çeşitlilik, yeniliği ve ilerlemeyi teşvik edebilir. Farklı kültürlerle maruz kalmak, yeni fikirlere, bakış açılara ve sorunlara yönelik çözümlere yol açabilir.
- **Dışlama ve Dahil Etme:** Kültür hem içerebilir hem de dışlayabilir. Bir grup içinde güçlü bağlar oluşturabilir, ancak aynı zamanda başkalarını dışlayan, bazen çatışmaya veya ayrımcılığa yol açan sınırlar çizebilir.

Kültürün Özellikleri

"Amerikan kültürü" gibi ifadeler statik bir kavramı ima etse de, kültür dinamiktir ve sürekli gelişmektedir. Dil, sanat, inançlar ve uygulamalar gibi çeşitli unsurları içeren çok yönlüdür. Kültürler birbirine bağımlıdır, diğer kültürleri etkiler ve onlardan etkilenir. Bu karşılıklı bağımlılık, kültürel manzaraları sürekli olarak şekillendiren ve yeniden şekillendiren küresel fikir, mal ve uygulama alışverişinde belirgindir.

Kültürün Dinamik Doğası Genellikle kültür, Amerikan kültürünü belirli yiyecekler, sporlar veya giyim tarzları ile ilişkilendirmek gibi aşırı basit terimlerle anlaşılır. Örneğin, Amerikan kültürü genellikle hamburger, beyzbol ve kot pantolon gibi ikonlara indirgenir. Bununla birlikte, bu bakış açısı kültürel dinamiklerin karmaşıklığını yakalayamamaktadır. Amerikan kültürünün İtalyan, Meksika, Çin ve diğer birçok kültürden unsurları entegre ederek göç dalgaları yoluyla nasıl geliştiğini düşünün.

Devam eden bu süreç, kültürel uygulamaların ve normların nasıl sürekli olarak güncellendiğini ve çeşitlendiğini göstermektedir.

Çok Yönlü Özellikler Kültür bir monolit değil, çeşitli elementlerin bir duvar halisidir. Örneğin, Afro-Amerikan kültürünün caz, blues ve hip-hop gibi müzik türleri üzerindeki etkisi derin olmuş, Amerikan müzik manzarasını yeniden şekillendirmiş ve küresel müzik trendlerini etkilemiştir. Benzer şekilde, Amerika'daki Hristiyanlık, Yahudilik, İslam ve diğer inançların çeşitli ifadeleri gibi dini uygulamalar, kültürel inançların çok yönlü doğasını göstermektedir.

Karşılıklı Bağımlılık ve Kültürel Değişim Kültürler tek başına var olmazlar; diğer kültürleri etkiler ve onlardan etkilenirler. Fikirlerin, malların ve uygulamaların küresel alışverişi, bu karşılıklı bağımlılığın bir kanıtıdır.

Kültürün Karmaşıklığı Tek bir ülke içinde, kültürel deneyimler sosyo-ekonomik duruma bağlı olarak büyük ölçüde değişebilir. Aynı ülkede yaşayan fakir bir insan ile zengin bir insanın yaşam tarzları, kültürün çok katmanlı doğasını vurgulayan çok az ortak noktaya sahip olabilir. Bu örnekte, ekonomik kaynakların yaşam tarzı üzerinde kültürden daha yüksek bir etkisi olabilir. Ve bu aynı zamanda kültürler de yaratır - golf ve jet sosyete dahil lüks kültür, futbolla işçi sınıfı kültürüne karşı. Bir kültür içindeki bu çeşitlilik, karmaşıklığının ve birden fazla bakış açısını göz önünde bulundurmanın önemini altını çizer.

Kültürel Kimliğin Akışkanlığı Başkalarıyla iletişim, değişim ve ilişkiler yoluyla farklı kültürel yönlerin farkına varırız. Bağlama bağlı olarak, bir birey kendini Avrupalı, kadın, Avusturyalı, Viyanalı veya genç bir kişi olarak tanımlayabilir. Kültürel kimliğin bu akışkanlığı, kültürün her zaman bağlama bağlı olduğunu gösterir. Örneğin, bir kişi yurtdışındayken ulusal kimliğini vurgulayabilir, ancak evdeyken bölgesel veya yerel kültürel yönlerle odaklanabilir.

Kültürel Davranışların Yanlış Yorumlanması ve Nüansları Kültürel davranışlar genellikle yanlış yorumlanır. Örneğin, bir okul bağlamında, giyim tarzı öne çıkan bir konudur. Genç bir insan her zaman koşu pantolonu giyerse, pop kültüründen veya sınırlı ekonomik kaynaklardan etkilenebilir. Bu davranış, akranlar arasında popüler olan belirli bir kültürel eğilim olarak yanlış yorumlanabilir, oysa aslında ekonomik kısıtlamaları yansıtabilir.

Kamusal Söylem ve Kültürel Abartma Kamusal söylemde, kültür genellikle davranışın tek nedeni olarak abartılır. Örneğin, akademik performansı yalnızca kültürel geçmişe atfetmek, kaynaklara erişim, bireysel motivasyonlar ve daha geniş sosyo-ekonomik koşullar gibi diğer önemli faktörleri göz ardı eder. Bu abartı, klişelere ve yanlış anlamalara yol açarak kültürel etkilerin incelikli bir şekilde anlaşılmasına duyulan ihtiyacı vurgulayabilir.

1.4.2 Kültürleşme ve heterojen bir sınıfta öğretmenin rolü

Giriş

Günümüzün küreselleşen dünyasında, sınıflar çeşitli kültürel, etnik ve sosyal geçmişlere sahip mikro kozmoslar haline geldi. Bu çeşitlilik, eğitimciler için hem zorluklar hem de fırsatlar sunmaktadır. Kapsayıcı ve etkili öğrenme ortamları oluşturmak için öğretmenler kültüre duyarlı davranışları benimsemeli ve kültürlemeyi teşvik etmeli - tüm öğrencilerin farklı geçmişlerine saygı duyan ve onları bütünleştiren bir sınıf kültürünü teşvik etmelidir. Bu bölüm, bu kavramları ve öğretmenlerin saygı, karşılıklı anlayış ve kabule dayanan bir sınıf kültürü geliştirmedeki önemli rolünü araştırıyor.

Sınıfta kültüre duyarlı davranış

Kültüre duyarlı davranış , sınıf içindeki kültürel farklılıkları ve benzerlikleri tanımayı, bunlara saygı duymayı ve bunlara yanıt vermeyi içerir. Kumar, Zusho ve Bondie'ye (2018) göre, kültürel alaka düzeyini sınıf uygulamalarına entegre etmek, öğrenmeyi daha anlamlı hale getirerek ve yaşadıkları deneyimleri yansıtarak öğrencilerin motivasyonunu ve başarısını artırır. Bu yaklaşım, farklı geçmişlere sahip öğrencileri doğrulamayı ve güçlendirmeyi vurgulayan Kültürel Olarak Duyarlı ve İlgili Eğitim (CRRE) ilkeleriyle uyumludur.

Kültüre duyarlı davranışın temel yönleri şunları içerir:

1. **Kültürel Farkındalık:** Öğretmenler kendi kültürel önyargılarının farkında olmalı ve öğrencilerinin kültürel geçmişlerini anlamalıdır. Bu farkındalık, tüm öğrencilerin kendilerini değerli hissettikleri kapsayıcı bir ortam yaratmaya yardımcı olur.
2. **Kültürel Yeterlilik:** Bu, farklı geçmişlere sahip öğrencilerle etkili bir şekilde etkileşim kurabilecek bilgi ve becerilere sahip olmayı içerir. Öğretmenler, öğrencilerinin kültürel normlarına, değerlerine ve iletişim tarzlarına aşina olmalı ve bunları öğretim stratejilerine dahil etmelidir.
3. **Kültürel Duyarlılık:** Farkındalık ve yeterliliğin ötesinde, duyarlılık, kültürel farklılıklara gerçek bir saygı ve takdiri içerir. Bu, çeşitliliği yalnızca tolere etmekle kalmayıp aynı zamanda kutlayan sınıf uygulamaları oluşturmak anlamına gelir.

Sınıfta Kültürleşme

Kültürleme , bireylerin bir grubun kültürel normlarını ve değerlerini öğrendikleri ve benimsedikleri süreci ifade eder. Heterojen bir sınıfta, kültürleme, öğrencilerin farklı kültürel geçmişlerini uyumlu bir sınıf kültüründe harmanlamayı içerir. Bu süreç, bir aidiyet ve topluluk duygusunu geliştirmek için çok önemlidir.

Öğretmenler kültürlemede çok önemli bir rol oynar:

1. **Saygı ve Kapsayıcılığın Modellenmesi:** Öğretmenler tüm kültürlerle karşı saygılı davranışlar sergilemeli ve öğrencileri de aynısını yapmaya teşvik etmelidir. Bu modelleme, kapsayıcı bir sınıf ortamının tonunu belirler.
2. **Ortak Değerler Yaratmak:** Karşılıklı saygı, anlayış ve kabulü vurgulayan sınıf normları ve değerleri oluşturmak, uyumlu bir kültür oluşturmaya yardımcı olur. Bu ortak değerler, katılım ve alaka düzeyini sağlamak için öğrencilerle birlikte oluşturulmalıdır.
3. **Kültürel Değişimi Kolaylaştırmak:** Öğrencileri kültürel geleneklerini, hikayelerini ve bakış açılarını paylaşmaya teşvik etmek, herkes için öğrenme deneyimini zenginleştirir. Bu değişim, öğrenciler arasında karşılıklı saygı ve anlayışı teşvik eder.

Heterojen Bir Sınıfta Öğretmenin Rolü

Heterojen bir sınıfta, öğretmenin rolü bilgi vermenin ötesine geçerek kültürel bir arabulucu ve olumlu bir öğrenme ortamının kolaylaştırıcısı olmaya kadar uzanır. Temel sorumluluklar şunları içerir:

1. **Kültürel Olarak İlgili Pedagoji:** Ladson-Billings'e (1995) göre, kültürel olarak ilgili pedagoji, öğrencilerin kültürel bağlamlarına duyarlı öğretimi içerir. Bu yaklaşım, öğrencilerin akademik başarıya ulaşırken kültürel bütünlüklerini korumalarına yardımcı olur.
2. **Takdir Edici Bir Çevre Oluşturmak:** Öğretmenler, kültürel geçmişlerin kabul edildiği ve takdir edildiği bir ortam yaratmalıdır. Bu, müfredat seçimleri, sınıf dekorasyonları ve çeşitli kültürel etkinliklerin kutlanması yoluyla yapılabilir.
3. **Karşılıklı Anlayışı Teşvik Etmek:** Öğrenciler arasında anlayış ve empatiyi teşvik eden etkinlikleri ve tartışmaları kolaylaştırmak çok önemlidir. Bu, kültürel önyargı ve stereotipler konularını açık ve yapıcı bir şekilde ele almayı ve tartışmayı içerir.
4. **Kültürel Kimliğin Desteklenmesi:** Öğrencileri sınıf içinde kültürel kimliklerini keşfetmeye ve ifade etmeye teşvik etmek, kendilerini değerli ve saygın hissetmelerine yardımcı olur. Bu destek, öğrencilerin kültürel geçmişlerini birleştirmelerine olanak tanıyan ödevler veya kültürel çeşitliliği kutlayan sınıf projeleri aracılığıyla olabilir.

Saygı ve karşılıklı anlayışa dayalı bir sınıf kültürü geliştirmek

Saygı ve karşılıklı anlayışa dayalı bir sınıf kültürü oluşturmak birkaç stratejik eylemi içerir:

1. **İşbirlikçi Norm Belirleme:** Okul yılının başında, öğrencileri saygı ve kapsayıcılığı teşvik eden sınıf normları belirlemeye dahil edin. Bu işbirlikçi süreç, öğrencilerin bu normları korumaya yönelik bir sahiplenme ve sorumluluk duygusu hissetmelerini sağlar.
2. **Kapsayıcı Müfredat Tasarımı:** Öğrencilerin farklı kültürel geçmişlerini yansıtan bir müfredatı uyarlayın. Bu, çeşitli okuma materyallerini, öğretimde farklı kültürlerden örnekleri ve öğrencilerin kültürel deneyimlerinden yararlanmalarına olanak tanıyan ödevleri içerebilir.

3. **Yansıtıcı Uygulamalar:** Hem öğretmenleri hem de öğrencileri yansıtıcı uygulamalara katılmaya teşvik edin. Bu, kültürel deneyimler ve öğrenme üzerine düşünmeye teşvik eden günlük tutmayı, tartışmaları veya projeleri içerebilir.
4. **Çatışma Çözme Becerileri:** Öğrencileri kültürel yanlış anlamalardan kaynaklanabilecek çatışmaları çözme becerileriyle donatın. Etkili iletişim, empati ve problem çözme becerilerini öğretmek, uyumlu bir sınıf ortamını sürdürmek için çok önemlidir.
5. **Öğretmenler için Mesleki Gelişim:** Kültürel yeterlilik ve kapsayıcı öğretim stratejilerinde sürekli mesleki gelişim öğretmenler için çok önemlidir. Atölye çalışmaları, seminerler ve işbirlikçi öğrenme toplulukları, öğretmenlere çeşitlilik içeren bir sınıfı desteklemek için ihtiyaç duydukları araçları ve bilgileri sağlayabilir.

Excuse: Pozitif Irkçılığı Anlamak

Tanım Pozitif ırkçılık, bireylere ırklarına veya etnik kökenlerine göre olumlu özellikler atfeden klişeleri ifade eder. Bu klişeler yüzeyde tamamlayıcı gibi görünse de, yine de zararlı ve indirgeyici olabilirler. Pozitif ırkçılık, herhangi bir ırkçılık biçimi gibi, bireyler hakkında benzersiz niteliklerini ve yeteneklerini tanımak yerine, ırksal veya etnik kökenlerine dayalı varsayımlarda bulunmayı içerir.

Örnekler

Yeteneklerle İlgili Varsayımlar: Tüm Asyalıların matematikte iyi olduğunu veya tüm Afrikalı Amerikalıların sporda başarılı olduğunu varsayarsak. Bu klişeler bireysel farklılıkları görmezden gelir ve insanlar üzerinde bu beklentilere uymaları için aşırı baskı oluşturabilir.

Kültürel Genellemeler: Belirli kültürlerden gelen insanların doğası gereği daha çalışkan, kibar veya sanatsal olduğuna inanmak. Bu özellikler olumlu olsa da, bunları etnik kökene dayalı olarak bütün bir gruba atfetmek gerçekçi olmayan beklentilere yol açabilir ve kişisel başarıları azaltabilir.

Neden Zararlı

Uyum Baskısı: Bireyler, bu olumlu klişelere uymak için baskı hissedebilirler, bu da bu beklentilerle doğal olarak uyumsuzlarsa stres ve kaygıya yol açabilir.

Bireyselliği Görmezden Gelme: Pozitif ırkçılık, kişisel farklılıkları görmezden gelir ve insanları, bireyselliklerini insanlık dışı ve küçümseyici olabilecek bir dizi genelleştirilmiş özelliğe indirger.

Diğer Stereotiplerin Güçlendirilmesi: Olumlu stereotipler bile, olumsuz varsayımları içeren ırksal stereotiplemenin genel çerçevesini güçlendirebilir. Bu ikilik, bir önyargı ve ayrımcılık döngüsünü sürdürebilir.

Ters İltifatlar: Bir iltifat gibi görünen şey, bireyin benzersiz nitelikleri ve başarıları için değer görmekten ziyade, öncelikle olumlu bir klişeye uydukları için değerli olduğu imasını taşıyabilir.

Son

Sonuç olarak, heterojen sınıflarda kültüre duyarlı davranışı ve kültürlemeyi teşvik etmek, kapsayıcı ve etkili bir öğrenme ortamı yaratmak için esastır. Öğretmenler, saygı ve kapsayıcılığı modelleyerek, ortak değerler yaratarak, kültürel alışverişi kolaylaştırarak ve öğrencilerin kültürel kimliklerini destekleyerek bu süreçte hayati bir rol oynamaktadır. Eğitimciler saygı, karşılıklı anlayış ve kabule dayalı bir sınıf kültürü geliştirerek, tüm öğrencilerin kendilerini değerli hissetmelerini ve tam potansiyellerine ulaşmaları için motive olmalarını sağlayabilir. Kumar, Zusho ve Bondie (2018) tarafından vurgulandığı gibi, kültürel alaka düzeyi ve başarı motivasyonunun entegrasyonu, disiplinler arası araştırmanın ve kültüre duyarlı öğretim uygulamalarının önemini vurgulayarak bu çabalar için bir çerçeve sağlar.

Başvuru

Kumar, R., Zusho, A. ve Bondie, R. (2018). Kültürel alaka düzeyini ve başarı motivasyonunu kapsayıcı sınıf kültürlerine dönüştürmek. *Eğitim Psikoloğu*, 53(2), 78-96. <https://doi.org/10.1080/00461520.2018.1432361>

Ladson-Billings, G. (1995). Kültürel olarak ilgili bir pedagoji teorisine doğru. *Amerikan Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 32(3), 465-491. <https://doi.org/10.3102/00028312032003465>

Ünite 1.5 [f2f+SD]. - Öğrencinin (ve öğretmenin) çok katmanlı ve paylaşılan kimlikleri üzerine düşünmek

1.5.1 Kimlikler nasıl oluşur ve gerçekleştirilir? (zaten ele alınmışsa, göçmen kimliklerine ve 1. Nesil, 2. Nesil, 3. Nesil, zorunlu göçmenlere ve performatif ayrılma gibi olgulara odaklanın...)

Kimlik Oluşumu

'Kimlik gelişimi' olarak da bilinen kimlik oluşumu, bireylerin kendi benlik algılarını ve dünyadaki yerlerini kavramaya başladıkları süreçtir. Bu tipik olarak ergenlik döneminde başlar ve çeşitli iç ve dış etkilerle şekillendirilebilir:

- **İç etkiler** cinsiyet, etnik köken, ırk, görünüm, cinsel yönelim, hobiler, ilgi alanları ve kişisel deneyimler gibi faktörleri içerir.
- **Dış etkiler** aile, arkadaşlar, kültürel normlar, kültür, din, konum, mevcut fırsatlar ve medya gibi faktörleri içerir.²⁶

Kimlik Performansı

Kimlik performansı , duruma bağlı olarak bireylerin kendilerini kasıtlı olarak başkalarına sunma biçimleri olarak anlaşılır. Bu sadece içsel olarak kim olduklarıyla ilgili değil, aynı zamanda başkaları tarafından nasıl algılanmak istedikleriyle de ilgilidir.

Örneğin, davranış, bu farklı ortamlara uyum sağlamak veya kabul edilmek için arkadaşlarla karşılaştırıldığında işyerinde ayarlanabilir. Bu kavram, kimliğin, belirli bir izlenim yaratmak için eylemlerin gerçekleştirildiği sahnede oynanan bir rol gibi olduğu fikrine dayanır. Kimliğin hem benlik algısı hem de başkalarının algıları tarafından şekillendirildiği ve bu görüşlerin sürekli olarak sosyal etkileşimlerden etkilendiği anlayışına dayanır.²⁷

Bu birim, esas olarak göçmenler ve etnik azınlıklar arasında kimlik oluşumu ve performansına odaklanmaktadır.

Ama her şeyden önce, *göçmenler* ve *gurbetçiler kimlerdir*? Bu insan kategorisi arasında kimlik oluşum sürecini etkileyen faktörleri açıklamak için, *göçmenlerin* ve *gurbetçilerin* gerçekte ne anlama geldiğini belirtmekte fayda var.

²⁶ ISS. Bakım altındaki çocuklar için Kimlik Oluşumunun Önemi. *Kimlik Oluşumunun Tanımı Nedir?* <https://ispfostering.org.uk/identity-formation/>

²⁷ Her şey açıklandı. *Kimlik performansı açıklandı* https://everythingexplained.today/Identity_performance/

(1m)Göçmenler ve gurbetçiler – fark nedir?

BM Uluslararası Göç Örgütü'ne (IOM) göre, göçmen, uluslararası bir sınırdan veya bir devlet içinde, olağan ikamet yerlerinden uzağa taşınan veya taşınan herhangi bir bireydir.

Bu tanım aşağıdakilerden bağımsız olarak geçerlidir:

- Kişinin yasal statüsü
- Hareketin gönüllü mü yoksa gönülsüz mü olduğu
- Hareketin nedenleri
- Kalış süresi²⁸

Göçmen ve göçmen terimlerinin, farklı anlamlarına rağmen, genellikle birbirinin yerine kullanıldığını belirtmekte fayda var . Bu nedenle, bu yazıda daha çok göçmen gruplar üzerinde durulacaktır.

Göçle ilgili çağdaş tartışmalarda, *göçmen* ve *göçmen terimleri* genellikle sınırların ötesine geçen bireyleri tanımlamak için kullanılır, ancak **bunlar farklı çağrışımlar ve çıkarımlar taşır.**

Genel olarak *göçmen*, genellikle uzun süreli yerleşim veya istihdam için başka bir ülkeye yerleşen bireyleri ifade eder. Ekonomik fırsatlar, eğitim veya kendi ülkelerindeki olumsuz koşullardan kaçmak gibi nedenlerle hareket edebilirler. Göçmen terimi sıklıkla daha iyi yaşam koşulları için bir arayış önerir ve genellikle ekonomik olarak daha az gelişmiş ülkelerden gelen insanlarla ilişkilendirilir.

Buna karşılık, *gurbetçi*'nin kısaltması olan *expat*, genellikle işle ilgili amaçlarla geçici olarak başka bir ülkeye taşınan bireyleri tanımlar. Expat etiketi genellikle daha varlıklı uluslardan gelen insanlara uygulanır ve ayrıcalık ve seçim anlamına gelir. Göçmenlerden farklı olarak, gurbetçiler genellikle kendi ülkeleriyle güçlü bağlantılarını sürdürürken belirli bir süre için yer değiştiren ve geri dönme planları olan profesyoneller veya vasıflı işçiler olarak görülür.

Bu ayrımlar önemlidir çünkü bireylere sosyal ve yasal olarak nasıl davranıldığını etkilerler.

Göçmenler genellikle entegrasyon ve adaptasyon merceğinden bakılır ve yasal statü, hizmetlere erişim ve sosyal kabul ile ilgili zorluklarla karşı karşıya kalırlar. **Ev sahibi ülkedeki fırsatlarını ve sosyal konumlarını etkileyen klişeler ve önyargılar yaşayabilirler.**

²⁸ Birleşmiş Milletler. *Savunmasız Gruplar – Göçmenler*. <https://www.un.org/en/flight-racism/vulnerable-groups/migrants#:~:text=The%20UN%20Migration%20Agency%2C%20International,movement%20is%20voluntary%20or%20involuntary>

Öte yandan, **gurbetçiler, algılanan ekonomik katkıları ve mesleki statüleri nedeniyle genellikle daha iyi kaynaklardan, sosyal ağlardan ve yasal korumalardan yararlanarak tipik olarak daha elverişli koşullardan yararlanırlar.**²⁹

Göçmenler arasında kimlik oluşumu ve performans

Bu gruplar arasındaki kimlik oluşumu ve performansın karmaşıklığını tam olarak kavramak için, bu zorluklar kimliklerini önemli ölçüde şekillendirdiğinden, yaşamda karşılaşılabilecekleri farklı zorlukları analiz etmek önemlidir.

Birinci Nesil Göçmenler, bir ülkede doğan ve daha sonra genellikle ekonomik fırsatlar, eğitim veya çatışmadan kaçmak için başka bir ülkeye taşınan bireylerdir. **Kimlikleri menşe ülkeleriyle yakından bağlantılıdır** ve sıklıkla anavatanlarıyla güçlü kültürel bağlar sürdürürler. Birinci nesil göçmenler genellikle dil engelleri, sosyal entegrasyon ve yeni bir hukuk sisteminde gezinme dahil olmak üzere yeni bir kültürel ortama uyum sağlamada önemli zorluklarla karşı karşıyadır. Deneyimleri, orijinal kültürel kimliklerini ev sahibi topluma asimile olma baskısıyla dengeleme ihtiyacı ile işaretlenir.

İkinci Nesil Göçmenler, tipik olarak birinci nesil göçmenlerin çocukları, ev sahibi ülkede doğar veya büyür. **Genellikle**, ebeveynlerinin kültürel mirasını içinde büyüdükleri toplumun normları ve değerleriyle dengeleyen ikili bir kimlik yaşarlar. Ebeveynlerinin aksine, ikinci nesil göçmenler genellikle ev sahibi ülkeye daha güçlü bir aidiyet duygusuna sahiptir, ancak yine de kültürel kimlik ve kabullenme ile ilgili zorluklarla karşılaşabilirler. Hem ebeveynlerinin kültürünün hem de daha geniş toplumun bir parçası olma yolunda ilerlerken kimlik oluşumlarını karmaşıklaştırabilecek ayrımcılık veya önyargı ile karşılaşabilirler.

Üçüncü Nesil Göçmenler, orijinal göçmenlerin torunlarıdır. Bu aşamada, menşe ülke ile kültürel bağlar daha zayıf olabilir ve üçüncü nesil göçmenlerin kimliği **ev sahibi ülke ile daha yakından uyumludur**. Hala miraslarının farkında olsalar da, deneyimleri daha çok içinde yaşadıkları toplumun kültürel normları ve değerleri tarafından şekillendirilir. Üçüncü nesil göçmenler genellikle ev sahibi ülkeyle daha güçlü bir şekilde özdeşleşirler ve daha az kültürel çatışma yaşayabilirler, ancak aynı zamanda baskın bir ulusal kimliğin ortasında kültürel miraslarını koruma zorluğuyla da karşı karşıya kalabilirler.

Zorunlu Göçmenler, Mülteciler ve Sığınmacılar, deneyimlerini diğer göçmenlerden ayıran benzersiz zorluklarla karşı karşıyadır. Zorunlu göç tipik olarak çatışma, zulüm veya doğal afetlerin bir sonucudur ve ani ve genellikle travmatik bir yerinden edilmeye yol açar. Mülteciler ve sığınmacılar genellikle sadece evlerini değil, aynı zamanda sosyal ağlarını ve güvenlik duygularını da geride bırakarak korkunç koşullar altında kaçarlar. Hayatlarını yeniden inşa etmede yasal engeller, belirsiz ikamet durumu ve psikolojik travma dahil olmak üzere önemli zorluklarla karşı karşıyalar. Gönüllü göçmenlerin aksine, zorunlu göçmenler **yer değiştirmeleri üzerinde çok az kontrole**

²⁹ Cynthia Feliciano ve Rubén G. Rumbaut, *Etnik Öz Kimlik Çeşitleri: Orta Yetişkinlikte Göçmenlerin Çocukları*

sahip olabilir ve derin bir kayıp ve yerinden edilme duygusuyla mücadele edebilir, bu da yeni bir ortamda hayatta kalmaya çalışırken kimlik oluşumlarını karmaşılaştırır.

Performatif ayrılma

Performatif ayrılma, bireylerin kendilerini belirli bir gruptan, ideolojiden veya kimlikten alenen uzaklaştırdığı bir olguyu ifade eder.³⁰

Bu fenomen, çevrenin baskısı veya toplumsal beklentiler ile kişisel inançlar arasında ortaya çıkan çatışmalar nedeniyle ortaya çıkar. En alakalı olarak, süreç, insanların kişisel veya kültürel bir kimliğin kabul etmeyeceği baskın kültür veya toplumsal normlarla özdeşleşmeleri gerektiğini düşünebilecekleri çok kültürlü toplumlarda gerçekleşir.

Örneğin, ikinci nesil bir göçmen, meslektaşlarına farklı veya daha az yetkin görünme korkusuyla profesyonel ortamlarda kültürel miraslarını küçümseyebilir. Bu mesafe bazen ayrımcılıktan kaçınmak, sosyal kabul görmek veya kültürlerinin aleyhlerine çalışabileceği bir ortamda gezinmek için stratejik olabilir. Bu nedenle, birey gerçekte kim olduğu ile ait olmak için ne yapması gerektiğini hissettiği ile uyumsuzluk hissedeceğinden, genellikle performatif ayrılma yoluyla bir iç mücadele sunar.

Ayrıca, performatif kopukluk, bir bireyin yaşamında meydana gelen ve kişisel inançların bir topluluk veya toplumsal güç tarafından uygulanan değerlerle çeliştiği ayrılıklardan kaynaklanabilir.

Bir örnek, birisinin özel olarak değer verdiği bazı kültürel uygulamaları veya gelenekleri alenen inkar etmesi ve uygulamaların daha geniş toplumda tolere edilmediğini iddia etmesi olabilir. Bu uzaklaşma duygusu, birçok parçaya sahip bir kimlik yaratır - bireyin kamusal ve özel benliklerinin kargaşa içinde olduğu bir durum ve sonuç olarak bu, yabancılaşma veya özgünlük duygularını beraberinde getirir.

Performatif Ayrılma ve Okul Ortamlarında Psikolojik ve Sosyal Etkileri

Okul ortamlarında, performatif kopukluk, baskın okul kültürüne asimile olmak için kültürel, etnik veya sosyal kimliklerinin yönlerini küçümsemek veya gizlemek zorunda hisseden öğrencilerde ortaya çıkabilir. Bu, öğrenciler geçerli normlara uymaya veya olumsuz klişelerden kaçınmaya çalıştıklarından, miraslarını yansıtan faaliyetlerden ayrılmaya veya katılmamaya yol açabilir.

Psikolojik Çıkarımlar

- **Kimlik Çatışması:**

³⁰ Gertenbach, Lars, *Performatif İfadelerden Performatif Dönüşe. Dil ve Medya Paradigması Arasındaki Performans Kuramları* (https://kobra.uni-kassel.de/bitstream/handle/123456789/12377/Gertenbach2020_Article_VonPerformativenAeu%C3%9FungenZumP.pdf)

- Öğrenciler performatif ayrılmaya girdiklerinde, önemli bir iç çatışma yaşayabilirler. Akranlarına uyum sağlamak veya öğretmenlerin beklentilerini karşılamak için kimliklerinin bazı kısımlarını bastırma baskısı, parçalanmış bir benlik duygusuna yol açabilir. Bu çatışma strese, kaygıya ve aidiyet duygusunun azalmasına neden olabilir, çünkü öğrenciler gerçek kimlikleri ile okul ortamında benimsedikleri kişilik arasında gezinmeleri gerektiğini hissederler.
- **Azalmış Benlik Saygısı:**
 - Kendilerini sürekli olarak gerçek kimliklerinden uzaklaştırmak, bir öğrencinin özgüvenini aşındırabilir. Öğrenciler, kültürel geçmişleri, dilleri veya kişisel değerleri gibi kim olduklarının önemli yönlerinin okulda kabul edilmediğini veya değer verilmediğini hissettiklerinde, kendileriyle ilgili olumsuz algıları içselleştirmeye başlayabilirler. Zamanla, bu yetersizlik duygularına ve düşük öz değere yol açabilir.

2. Duygusal Kopuş:

- Otantik benlikleri ile gerçekleştirdikleri kimlik arasındaki uyumsuzlukla başa çıkmak için öğrenciler, okul ortamından duygusal olarak ayrılabilirler. Bu kopukluk, öğrenme hevesi eksikliği, derse katılımın azalması veya sosyal etkileşimlerden çekilme olarak ortaya çıkabilir. Duygusal kopukluk özellikle endişe vericidir çünkü akademik performansı engelleyebilir ve öğrencilerin genel refahını azaltabilir.

Sosyal Çıkarımlar

- **Akran İlişkileri:**
 - Performatif ayrılma, akranlarla, özellikle de aynı kültürel veya sosyal geçmişi paylaşanlarla ilişkileri zorlayabilir. Kendilerini kültürel kimliklerinden uzaklaştıran öğrenciler, ortak miraslarıyla güçlü bir bağ kuran akranları tarafından gerçek olmayan veya sadakatsiz olarak algılanabilir. Bu, akran grupları içinde sosyal izolasyona veya gerginliklere yol açarak öğrencilerin okuldaki sosyal deneyimlerini daha da karmaşık hale getirebilir.
- **Stereotiplerin Güçlendirilmesi:**
 - Öğrenciler performatif ayrılma ile meşgul olduklarında, istemeden başkaları tarafından tutulan klişeleri güçlendirebilirler. Örneğin, azınlık kökenli bir öğrenci, farklı veya aşağı olarak etiketlenmekten kaçınmak için ana dilini toplum içinde konuşmaktan kaçınabilir. Bununla birlikte, baskın kültüre uyum sağlayarak, öğrenci kültürel kimliğinin daha az değerli veya saygıya değer olduğu fikrini pekiştirebilir.
- **Kültürel Silme:**

- Zamanla, yaygın performatif kopukluk, okul ortamındaki kültürel silinmeye katkıda bulunabilir. Öğrenciler kültürel kimliklerini sürekli olarak küçümsediklerinde, bu kimlikler okul topluluğunda daha az görünür hale gelir ve daha az kabul görür. Bu, çeşitliliğin kutlanmadığı ve azınlık kültürlerinin marjinalleştirildiği veya unutulduğu homojen bir kültür yaratabilir.

Okul Ortamındaki Çıkarımlar

Öğrencilerin genellikle kimliklerini oluşturma sürecinde oldukları okullarda, performatif kopukluğun kalıcı etkileri olabilir. Okul ortamı, performatif kopukluğa yol açan baskıları hafifletmede veya şiddetlendirmede kritik bir rol oynar.

- **Müfredat ve Temsil:**

- Müfredatlarında ve materyallerinde farklı temsillerden yoksun olan okullar, istemeden performatif ayrılmayı teşvik edebilir. Öğrenciler kültürlerinin, dillerinin ve deneyimlerinin öğrendiklerine yansıdığını görmediklerinde, kimliklerine değer verilmediğini hissedebilir ve bu da onları baskın kültüre uymaya sevk edebilir.

- **Öğretmen Beklentileri ve Tutumları:**

- **Öğretmenler**, öğrencileri tam kimliklerini benimsemeye teşvik etmede veya onlara uymaları için baskı yapmada çok önemli bir rol oynar. Belirli öğrenci grupları için önyargılı veya düşük beklentilere sahip olan eğitimciler, istemeden bu öğrencilerin kimliklerinin daha az geçerli veya değerli olduğuna işaret edebilir. Bu, öğrencilerin onay almanın veya olumsuz yargılardan kaçınmanın bir yolu olarak bağlantıyı kesmelerine yol açabilir.

- **Okul Politikaları ve Uygulamaları:**

- Kültürel çeşitliliği barındırmayan veya bunlara saygı göstermeyen okul politikaları - ev dillerinin kullanımını yasaklayan katı dil politikaları gibi - öğrencileri performatif ayrılmaya zorlayabilir. Tersine, çok dilli iletişime izin vermek ve kültürel çeşitliliği kutlamak gibi kapsayıcı uygulamaları teşvik eden okullar, ayrılma ihtiyacını azaltmaya yardımcı olabilir ve öğrencileri kimliklerini tam olarak ifade etmeye teşvik edebilir.

Öğretmenler, farklı kimlikleri doğrulayan ve saygı duyan kapsayıcı ortamlar yaratarak, öğrencilerin herhangi bir yargılama veya dışlama olmaksızın gerçekte kim olduklarını ifade etmelerine olanak tanıyarak, performatif ayrılmayı gerçekleştirme ve bununla başa çıkma konusunda iyi bir inisiyatif alabilirler.

1.5.2 Irk, etnik köken, milliyet, cinsiyet, cinsellik, sosyoekonomik durum, yetenek ve diğer sosyal kategorilerin kesişimlerini göz önünde bulundurarak kimlik oluşumu ve performansının çok yönlü doğasını keşfedin

Sosyal Bağlamlarda Kimlik Performansını Anlamak

Kimlikler dinamiktir ve çeşitli sosyal bağlamlarda farklı şekilde gerçekleştirilir. Bireyler genellikle kimliklerinin ifadesini, güç dinamikleri ve toplumsal beklentilerden etkilenen sosyal çevreye göre ayarlarlar.

Örneğin, bir öğrenci bir aile ortamında kültürel kimliğini vurgulayabilir, ancak okulda uyum sağlamak için bunu küçümseyebilir. Bu performans sadece kişisel bir seçim değil, aynı zamanda belirli kimliklere diğerlerinden daha fazla değer veren daha geniş sosyal ve kültürel normlara bir yanıttır.

Kesişimsellik ve Kimliğin Kesişen Yönleri

Kesişimsellik, ırk, etnik köken, cinsiyet ve sınıf gibi kimliğin çeşitli yönlerinin benzersiz ayrıcalık veya baskı deneyimleri yaratmak için kesiştiği kavramdır. Bu kesişmeler, bireylerin dünyayı nasıl deneyimlediklerini ve başkaları tarafından nasıl muamele gördüklerini anlamada çok önemlidir.

Örneğin, bir göçmen öğrencinin deneyimi sadece göçmen statüsüne göre değil, aynı zamanda etnik kökenine, dil yeterliliğine ve sosyoekonomik durumuna göre de şekillenir.

Kesişimselliği tanımak, kimliklerin tek yönlü olmadığını, derinden iç içe geçmiş ve bağlama bağlı olduğunu anlamamıza yardımcı olur.³¹

Algılar ve bunların sosyal etkileşimler üzerindeki etkileri üzerine düşünmek

Bireylerin başkalarını, özellikle de farklı kültürel veya sosyal geçmişlere sahip olanları algılama biçimleri, sosyal etkileşimleri ve ilişkileri önemli ölçüde etkiler. Genellikle tarihsel ve yapısal eşitsizliklere dayanan stereotipler ve önyargılar bu algıları çarpıtabilir. Eğitim ortamlarında, bu algılar öğretmenlerin öğrencileri nasıl gördüğünü etkiler ve bunun tersi de geçerlidir, beklentileri, etkileşimleri ve sonuçları etkiler. Bir öğretmenin bilinçsiz önyargısı, belirli geçmişlere sahip öğrenciler için daha düşük beklentilere yol açabilir ve bu da bu öğrencilerin akademik performansını ve benlik saygısını olumsuz etkileyebilir (Ghavami ve diğerleri, 2020).

³¹ Azmitia, M. ve Thomas, V. (2015). Kesişimsellik ve benlik ve kimliğin gelişimi. *Sosyal ve Davranış Bilimlerinde Ortaya Çıkan Eğilimler*.

Karmaşık Kimliklerin Öğrenme ve Sosyal Entegrasyon Üzerindeki Etkisinin Analizi

Karmaşık, kesişen kimliklere sahip öğrenciler genellikle öğrenme ve sosyal entegrasyonda benzersiz zorluklarla karşı karşıya kalırlar. Hem ırksal bir azınlık hem de düşük sosyoekonomik bir geçmişe sahip olmak gibi kimliklerin kesişimselliği, eğitim başarısının önündeki engelleri artırabilir. Bu öğrenciler, müfredatta yabancılaşma, ayrımcılık veya temsil eksikliği yaşayabilir, bu da daha düşük akademik katılım ve başarının yanı sıra anlamlı akran ilişkileri kurmada zorluklara yol açabilir. Bu dinamikleri anlamak, tüm öğrencilerin katılımını ve başarısını destekleyen stratejiler geliştirmek için çok önemlidir.³²

Kapsayıcı Öğretim Uygulamalarının Geliştirilmesi

Farklı ve kesişen kimliklere sahip öğrencileri desteklemek için, bu karmaşıklıkları kabul eden ve bunlara saygı duyan kapsayıcı öğretim uygulamaları geliştirmek esastır. Azmitia ve Thomas (2015), öğrencilerin çoklu, örtüşen kimliklerini ve bunların öğrenme deneyimlerini nasıl etkilediğini dikkate alan kesişimsel bir eğitim yaklaşımını savunmaktadır. Buna şunlar dahildir:

- **Kültüre Duyarlı Öğretim:** Tüm öğrencilerin kimliklerini yansıtmak ve belirli grupları marjinalleştiren baskın anlatılara meydan okumak için müfredatta farklı bakış açılarını dahil etmek.
- **Destek için Kesişimsel Yaklaşımlar:** Kesişen marjinal kimliklere sahip öğrencilerin, karşılaştıkları belirli zorlukları ele alan özel desteğe ihtiyaç duyabileceklerini kabul etmek. Bu, ek kaynaklar sağlamayı veya okul yönetim kurulu, müdürler veya psikologlarla işbirliği içinde, bu öğrencilerin benzer deneyimleri paylaşan diğer kişilerle bağlantı kurabilecekleri alanlar yaratmayı içerebilir.
- **Kapsayıcı Okul Ortamlarının Teşvik Edilmesi:** Okullar, tüm kimliklerin tanındığı ve değer verildiği ortamlar yaratmak için aktif olarak çalışmalıdır. Bu, yapısal eşitsizlikleri ele alan politikaların uygulanmasını ve kapsayıcılık kültürünün ve çeşitliliğe saygının teşvik edilmesini içerir.

1.5.3 Kimliklerin oluşturulmasında din ve ideolojilerin ideolojilerinin rolü. Dinin, inanç sistemlerinin ve ideolojik çerçevelerin kimlik oluşumu ve sosyal kategorizasyon üzerindeki etkisini inceleyin.

Din ve inanç sistemleri, kişisel gelişime rehberlik eden bir değerler, uygulamalar ve dünya görüşleri çerçevesi sunarak bireysel kimlikleri şekillendirmek için temeldir. Özellikle ergenlik döneminde, bu çerçeveler bireylerin tutarlı bir benlik duygusu oluşturmaya yardımcı olan ideolojik, sosyal ve manevi bağlamlar sağlar. Dini

³² Azmitia, M. ve Thomas, V. (2015). Kesişimsellik ve benlik ve kimliğin gelişimi. *Sosyal ve Davranış Bilimlerinde Ortaya Çıkan Eğilimler*.

öğretiler aracılığıyla bireyler, kararlarını, davranışlarını ve çevrelerindeki dünyayla etkileşimlerini etkileyen ahlaki bir pusula kazanırlar.

Dini inançlar ve uygulamalar da hem kişisel hem de kolektif kimliklere önemli ölçüde katkıda bulunur. Bireyler, ortak ritüellere katılarak ve ortak değerleri benimseyerek bir topluluğa ait olma duygularını pekiştirirler. Dinin bu toplumsal yönü, grup uyumunu güçlendirir ve bireysel kimliklerin onaylandığı ve beslendiği destekleyici bir ağ sunar. Böylece din, yalnızca kişisel bir inanç sistemi olarak değil, aynı zamanda bir sosyal entegrasyon ve topluluk desteği kaynağı olarak da hizmet eder.³³

Din alanının ötesinde, siyasi ideolojiler de dahil olmak üzere daha geniş ideolojik çerçeveler, bireylerin toplumdaki rollerini nasıl algıladıklarını şekillendirmede kritik bir rol oynamaktadır. Bu ideolojiler sivil katılımı, sosyal davranışları ve kolektif kimliklerin oluşumunu etkileyerek bireylere daha geniş topluluğa katkılarında ve etkileşimlerinde rehberlik eder. Eğitim ortamlarında, hem öğrencilerin hem de öğretmenlerin dini ve ideolojik inançları sınıf dinamiklerini önemli ölçüde etkiler. Bu inançlar, konulara nasıl yaklaşıldığını, öğrencilerin öğrenme materyalleriyle nasıl etkileşime girdiklerini ve birbirleriyle nasıl etkileşime girdiklerini şekillendirerek, sınıf içinde bu farklı bakış açılarını anlamayı ve bunlara saygı duymayı gerekli kılar.³⁴

Çatışmaları Yönetme ve Diyalogu Kolaylaştırma Stratejileri

Farklı inanç ve ideolojilerden kaynaklanan potansiyel çatışmaları yönlendirmek ve yönetmek için öğretmenler / eğitimciler birkaç temel strateji benimseyebilir:

- **Açık Diyalogu Teşvik Etmek:** Dini ve ideolojik farklılıklar hakkında saygılı tartışmaların teşvik edildiği bir ortamı teşvik etmek, öğrencilerin farklı bakış açılarını anlamalarına ve takdir etmelerine yardımcı olmak.
- **Paylaşılan Değerleri Teşvik Etmek:** Bireysel farklılıkları aşan ve sınıf topluluğunu birleştiren saygı, empati ve öğrenmeye bağlılık gibi ortak değerleri vurgulayın ve güçlendirin.
- **Güvenli Alanlar Yaratmak:** Öğrencilerin yargılanma veya dışlanma korkusu olmadan inançlarını ve kimliklerini ifade ederken kendilerini rahat hissedecekleri güvenli alanlar oluşturun.
- **Farklı Bakış Açılarını Entegre Etmek:** Müfredata çeşitli dini ve ideolojik bakış açılarını dahil edin, tüm öğrencilerin eğitimlerinde kimliklerinin yansıtıldığını ve saygı duyulduğunu görmelerini sağlayın.

Öğretmenler/eğitimciler bu stratejileri uygulayarak, dini veya ideolojik geçmişleri ne olursa olsun tüm öğrencilere karşı kapsayıcı, saygılı ve destekleyici bir sınıf ortamı yaratabilirler.

³³ Kral, Pamela. (2003). *Din ve Kimlik: İdeolojik, Sosyal ve Manevi Bağlamların Rolü*. Uygulamalı Gelişim Bilimi - APPL DEV SCI. 7. 197-204. 10.1207/S1532480XADS0703_11.

³⁴ Kral, Pamela. (2003). *Din ve Kimlik: İdeolojik, Sosyal ve Manevi Bağlamların Rolü*. Uygulamalı Gelişim Bilimi - APPL DEV SCI. 7. 197-204. 10.1207/S1532480XADS0703_11.

1.5.4 Dinin ırk, cinsiyet ve milliyet gibi diğer boyutlarla bireylerin deneyimlerini ve sosyal konumlarını şekillendirmek için nasıl kesiştiğini göz önünde bulundurarak kimliğin kesişimsel yönlerini tartışın.

Kimlik, din, ırk, cinsiyet ve milliyet gibi birçok boyutun kesişmesiyle şekillenir. Bu kesişen kimlikler, özellikle bireyler birden fazla marjinal gruba ait olduğunda, genellikle karmaşık zorluklara yol açan benzersiz deneyimler ve sosyal konumlar yaratır.

Eğitim ortamlarında, bu kesişimsel kimlikler hem öğrencileri hem de öğretmenleri önemli ölçüde etkiler. Birden fazla marjinal kimlikte gezinen öğrenciler, önyargı, dışlanma veya tam potansiyelleri için tanınma eksikliği ile karşılaşabilirler. Öğretmenler de, baskın okul kültürüne uyum sağlamak için kimliklerinin bazı yönlerini gizleme baskısı hissedebilir, bu da strese ve iç çatışmaya yol açabilir.

Karmaşık, çok katmanlı kimliklere sahip öğrencileri desteklemek için eğitimciler, farklı bakış açılarını müfredata entegre eden ve dini uygulamaları barındıran kültüre duyarlı öğretimi benimseyebilirler. Devam eden mesleki gelişim, eğitimcilerin kendi önyargılarını tanımalarına ve ele almalarına yardımcı olur. Güvenli alanlar yaratmak ve kimlik ve kültür hakkında açık diyalogu teşvik etmek, daha kapsayıcı bir ortamı teşvik eder. Ek olarak, saygı ve empati gibi ortak değerleri güçlendirmek, sınıf topluluğunu birleştirerek tüm öğrencilerin kendilerini değerli ve desteklenmiş hissetmelerini sağlayabilir.

Eğitimciler bu stratejileri benimseyerek, sınıflarındaki farklı kimlikleri yalnızca kabul etmekle kalmayıp aynı zamanda kutlayan ve tüm öğrencilerin gelişmesini sağlayan bir ortam yaratabilirler.

1.5.5 Dil ve Dil Çevirisi

Dil, bireylerin iletişim kurmak, düşünceleri ifade etmek ve başkalarıyla etkileşim kurmak için dili kullanma sürecini ifade eder. Dilin sosyal bağlamlarda anlam oluşturma aracı olarak aktif kullanımını içerir. Bununla birlikte, dil çevirisi, çok dilli bireylerin herhangi bir dilin sınırlarına sıkı sıkıya bağlı kalmadan tüm dil repertuarlarından akıcı ve esnek bir şekilde yararlanmalarına izin vererek bu kavramı daha da ileri götürür.³⁵

Translanguaging , dillerin ayrı tutulduğu geleneksel iki dillilik veya kod değiştirme görüşlerinden farklıdır. Bunun yerine, bir konuşmacının tüm dillerinin, daha etkili bir şekilde iletişim kurmak ve karmaşık kimlikleri ifade etmek için aynı anda kullanılabilecek birleşik, bütünsel bir sistem oluşturduğunu vurgular. Bu uygulama,

³⁵ Stathopoulou, M. (2016). Pedagojik bir uygulama olarak translanguaging: Pedagoji ve öğretmen eğitimi için çıkarımlar. *Çok Dilli ve Çok Kültürlü Gelişim Dergisi*, 37(4), 1-13.

bireylerin sosyal ve iletişimsel bağlama bağlı olarak dilsel kaynaklarının tamamını kullanarak çok yönlü kimliklerini yönlendirmelerini ve ifade etmelerini sağlar.³⁶

Eğitim ortamlarında, dil çevirisi, özellikle çok dilli öğrenciler için önemli faydalar sunar. Translanguaging, bu öğrencilerin tüm dil becerilerini kullanmalarına izin vererek, öğrenmeyi daha erişilebilir ve yaşadıkları deneyimlerle alakalı hale getirir. Bu yaklaşım, öğrencilerin ana dilleri ile eğitim dili arasındaki boşluğu doldurarak kapsayıcı ve eşitlikçi bir sınıf ortamını teşvik eder. Ek olarak, dil çevirisi bilişsel akademik dil yeterliliğini destekleyerek öğrencileri tam dilsel ve kültürel geçmişlerinden yararlanarak içerikle derinden ilgilenmeye teşvik eder. Bu sadece anlama ve akılda tutmayı geliştirmekle kalmaz, aynı zamanda öğrencilerin farklı dilsel kimlikleri kabul edildikçe ve değer verildikçe, daha güçlü bir aidiyet duygusu hissetmelerine yardımcı olur.

Dil çevirisini sınıf öğretimine etkili bir şekilde dahil etmek için eğitimciler, öğrencileri eğitim dilinin yanı sıra ana dillerini de kullanmaya teşvik edebilir. Bu esneklik, öğrencilerin karmaşık konuları daha iyi anlamalarına yardımcı olur ve daha kapsayıcı bir öğrenme ortamı yaratır. Ek olarak, iki dilli kitaplar veya sözlükler gibi çok dilli kaynakların kullanılması, öğrencilerin diller ve öğrendikleri materyal arasında bağlantı kurmalarını destekleyerek eğitim deneyimlerini zenginleştirebilir. Öğrencilerin birbirlerine yardım etmek için farklı dillerini kullanabilecekleri işbirlikçi öğrenme fırsatları, sınıfta bir topluluk duygusu oluştururken akademik ve dil becerilerini daha da geliştirir.³⁷

Dil uygulamaları ve çok dilliliğe yönelik tutumlar üzerinde düşünmek, kapsayıcı bir eğitim ortamı yaratmak için çok önemlidir. Okulların ve eğitimcilerin tek dilli bir zihniyetten uzaklaşmaları ve öğrencilerin sınıfa getirdiği dil çeşitliliğine değer veren daha esnek bir yaklaşım benimsemeleri gerekir.³⁸ Bu değişim, mevcut uygulamaların çok dilli öğrencilerin katılımını destekleyip desteklemediğini değerlendirmeyi ve dil değiştirmeyi meşru ve faydalı bir eğitim uygulaması olarak kabul eden politikaların benimsenmesini içerir. Bunu yaparak okullar, tüm öğrencilerin kendilerine saygı duyulduğunu ve dahil edildiğini hissetmelerini sağlayabilir, bu da daha iyi eğitim sonuçlarına ve olumlu kimlik gelişimine yol açabilir.

BAŞVURU

- Azmitia, M. ve Thomas, V. (2015). Kesişimsellik ve benlik ve kimliğin gelişimi. *Sosyal ve Davranış Bilimlerinde Ortaya Çıkan Eğilimler*.

³⁶ Gantefort, C., & Maahs, I.-M. (2020). Dil değiştirme: Sınıfta öğrencilerin çok dilli yeterliliklerini harekete geçirmek ve bunlara değer vermek. *Dil ve Eğitim Dergisi*, 6(3), 281–307.

³⁷ Gantefort, C., & Maahs, I.-M. (2020). Dil değiştirme: Sınıfta öğrencilerin çok dilli yeterliliklerini harekete geçirmek ve bunlara değer vermek. *Dil ve Eğitim Dergisi*, 6(3), 281–307.

³⁸ Gantefort, C., & Maahs, I.-M. (2020). Dil değiştirme: Sınıfta öğrencilerin çok dilli yeterliliklerini harekete geçirmek ve bunlara değer vermek. *Dil ve Eğitim Dergisi*, 6(3), 281–307.

- Ghavami, N., Katsiaficas, D. ve Rogers, L. O. (2020). *Kentsel okullardaki ırksal / etnik çeşitlilik gruplar arası ilişkileri ve refahı nasıl şekillendirir: kesişimselliği ve çoklu kimlik perspektiflerini ortaya çıkarmak. Psikolojide Sınırlar*, 11, 503846.
- Kral, Pamela. (2003). Din ve Kimlik: İdeolojik, Sosyal ve Manevi Bağlamların Rolü. *Uygulamalı Gelişim Bilimi - APPL DEV SCI*. 7. 197-204. 10.1207/S1532480XADS0703_11.
- Stathopoulou, M. (2016). Pedagojik bir uygulama olarak translanguaging: Pedagoji ve öğretmen eğitimi için çıkarımlar. *Çok Dilli ve Çok Kültürlü Gelişim Dergisi*, 37(4), 1-13.

Gantefort, C., & Maahs, I.-M. (2020). *Dil Değiştirme: Sınıfta Öğrencilerin Çok Dilli Yeterliliklerini Etkinleştirme ve Etkinleştirme*

Ünite 1.5 [Kendi Kendini Yöneten]. - Öğrencinin (ve öğretmenin) çok katmanlı ve paylaşılan kimlikleri üzerine düşünmek

Bu Ünite, Kendi Kendine Öğrenmenin bir parçasıdır. Platformda ilgili dosyayı arayın